

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА ■ број 23 ■ фебруар 2017. године ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ТЕМА БРОЈА

НАРОД ГРАДИ ГОНДОЛУ

Стране 2 до 7

ZLATIBORSKI KONACI
HOTELS-RESIDENCES-APARTMENTS
★★★★★
031 848 600; 848 700; 063/57 57 00
www.zlatiborskikonaci.com

DINO Adventure PARK
www.dinopark.rs

Златибор
www.zlatibor.org.rs

Turistička organizacija Zlatibor

Акцијаши из три државе на моби за заједничко добро

Милан Стаматовић рекао да је презадовољан и акцијом и одзивом, па најбитнијим оценио то што је на масовној „Златиборској моби“ све протекло у најбољем реду

Препрека не постоји, постоје само неки неодговорни људи који су дошли у ситуацију да доносе битне и кључне одлуке у име народа, а они то не раде у име народа, већ у свом личном интересу или у интересу неких људи који њима дају наредбе и испостављају им рачуне

Милан Стаматовић

Неколико хиљада људи из целе Србије, Републике Српске и Црне Горе окупило се 11. фебруара на Златибору, код камена темељца будуће златиборске гондоле, како би подржали руководство општине Чајетина у намери да се народном радном акцијом, „Златиборском мобом 2017“, коначно сагради најкапиталнији наш пројекат. „Народ гради гондолу“ био је мото ове масовне волонтерске акције.

Иако надлежни државни органи нису дали „зелено“ светло за изградњу гондоле нити је – упркос јавном обећању из министарства да ће бити дата – добијена грађевинска дозвола за пету фазу, председник општине Чајетина Милан Стаматовић, пошто се на простору изнад пијаце обратио окупљеним који су га поздравили аплаузима и општом подршком, кренуо је са сарадницима и народом у прве градитељске послове.

На падини код скијалишта Обудојевица – где је за ову прилику била постављена једна од укупно 55 модерних кабина на којима пише „Голд гондола Златибор Србија“ – заорана је ливада и откопана земља на местима где ће бити стубови будуће гондоле. Засукали су рукаве многи окупљени волонтери, под ударцима крамова пуцао је смрзнути терен. Алата и копања прихватили су се и председник Стаматовић, његов заменик Арсен Ђурић и други из руководства општине. Многи некадашњи акцијаши из разних градова предначили су у раду, а моби су се придружиле и златиборске рабације са својим воловима и плуговима. Оживела је народна традиција наших предака, који су мобама и заједничким радом стварали заједничко добро. Засвирали су трубачи, било је песме из вика, наравно и окрепљења по леденом дану.

У изјави потом датој новинарима Милан Стаматовић је казао да је презадовољан и акцијом и одзивом. По његовим речима, најбитније је то што је све протекло у најбољем реду. Он се нада да ће радови на изградњу гондоле бити настављени без икаквих сметњи.

„Ми настављамо са радовима, имамо већ озбиљне планове за измештање инсталација на почетној станици и на темељима стубова. Након тога, ако временске прилике дозволе, прелазимо на бетонирање. Крећемо са радовима, а грађевинска дозвола за пету фазу која се налази на врху Торника нам ништа не значи, јер ту не могу радови да се изведу у овим зимским условима, а и не видимо разлог да се не гради од почетка. Ми тражимо да држава испоштује закон, да јасно каже ко је власник овог земљишта и зашто ми не можемо да добијемо сагласност на овим парцелама, како бисмо могли да поднесемо захтев за грађевинску дозволу на комплетној траси“, истакао је председник општине Чајетина.

Стаматовић додаје да овај пројекат не може да се гради фазно.

„Ово је све повезано, а ради се о међустаницама, почетним станицама, о стубовима. Ви ако немате један стуб, све пада у воду и то значи да се не може радити по сегментима“, закључио је он. Упитан да ли ће се и даље наставити са извођењем радова иако не постоји грађевинска дозвола, Стаматовић каже да ће радови тећи и даље, јер је комплетна документација припремљена.

Намера је, по његовим речима, да ускоро почну и радови на измештању водоводне и електро инсталације, што је наставак ове радне акције. А када се то заврши, креће се пуном паром са радовима на комплетној деоници на овој траси. Иначе, изградњу гондоле на тендеру је добило уживичко „Јединство“, које ће изводити радове само на местима где буде издата грађевинска дозвола.

Упитан да ли и даље постоји препрека за радове, Стаматовић је одговорио:

„Препрека не постоји, постоје само неки неодговорни људи који су дошли у ситуацију да доносе битне и кључне одлуке у име народа, а они то не раде у име народа, већ у свом личном интересу или у интересу неких људи који њима дају наредбе и испостављају им рачуне“, поручио је први човек Чајетине.

Нада Џелебић

У плану је да ускоро почну и радови на измештању водоводне и електро инсталације, што је наставак ове радне акције. А када се то заврши, креће се пуном паром са радовима на комплетној деоници на овој траси

ОБРАЋАЊЕ МИЛАНА СТАМАТОВИЋА ОКУПЉЕНИМ НА „ЗЛАТИБОРскоЈ МОБИ“

Поштовани пријатељи, поздрављам све Златиборце, све грађане Златиборској окупљању, из целе Србије, а и шире.

Захваљујем се свима који су добровољно данас дошли на ову народну мобу. Због чега ово говорим? Појавиле су се неке вести да смо ми присиљавали запослене у јавним предузећима да данас дођу овде. Ја им кажем – сви они који су дошли под присилом, слободно нека иду. А ви останите који сте добром вољом дошли. Овде у Чајевици није на власти Српска најпредна странка и њима је својствено да уцењују људе, да присиљавају да долазе и уцењују за радно место, да прикуљају калитарне гласове, зависно од функције коју обављају у странци или у јавном предузећу. Па од 10 до 100 морају да доведу и да изведу на гласање. Овде је народ добровољно дошао на радну акцију, да покажемо да ми хоћемо да радимо и сачувамо државну и народну имовину.

Нама се сичићава да ми немамо документацију и да хоћемо да радимо јонголу без документације. Ја морам да вам кажем и да покажем овде комплетну документацију коју ми поседујемо за изградњу јонголе. Јонгола је предвиђена мастер планом из 2007. године. Стратегијом одрживог развоја од 2010. до 2020. године коју је израдила оштинска Чајевица, Просјорним планом који је урађен 2010. године, прелиминарним грађевинским пројектом који је урађен 2012., јавном набавком за изградњу јонголе 2012. године, Планом генералне регулације насељеног места Чајевица 2013., Планом детаљне регулације “Голд јонголе” 2014., решењем о утврђивању јавног интереса јонголе 2016. године, идејним решењем “Голд јонголе” 2016., локацијским условима 2016., извештајем ревизионе комисије 2016. године. И оно што је за нас најважније – поседовни лист иде јасно пише да је на овом земљишту, на коме ми хоћемо да радимо јонголу, власник држава Србија. Да ли је за наше властодержце држава Србија туђа? Они су говорили у њиховим режимским медијима, најављивали да ми хоћемо да радимо јонголу на туђем земљишту. Ја их и-

Са Златибора шаљемо поруку да бранимо народну имовину у целој Србији

там да ли је за њих држава Србија туђа земља?

И оно што хоћу да им кажем – ако режимске раскидаше не виде ову документацију, да ли виде овај народ овде који је данас добровољно дошао на ову радну акцију? То им је јасна порука да морају да поштују народну вољу. И постављам питање – зашто после ојромних десетогодишњих најора оштинска Чајевица да се исправи та неправда и да ово земљиште пренесемо на државу Србију, зашто поједине државне институције не поштују Уставни суд који је јасно рекао да предмет приватизације друштвеној калитарној или државним предузећа није земља. Зашто они не поштују Уставни суд, то питање морамо да им поставимо. А нама оштинска сичићавају да ми

хоћемо да радимо нешто што није у складу са законом.

Све ово што је било до нас је урађено у складу са законом и ми не знамо шта више да понудимо, шта више да урадимо да убедимо ове режимске раскидаше да пусти да се ради ова јонгола. И зашто смо били принуђени да вас позовемо да дођете данас овде: први разлог јесте да сачувамо ову народну имовину, а то је ова земља, и ми нећемо сигурно одустати од ње. Поручујемо им да морају јасно да кажу да ли су ово земљиште поклонили својим партијским друговима или неким странцима, како они кажу инвеститорима који се, ле чуда, презивају на ић. Тако није нешто у реду са њима, а са нама је све у реду чим је оволики народ данас дошао. Нећемо дозволити да

нас поносне Златиборце нико потцењује, вређа, нико да нас политички дискриминише. Зашто им поручујемо да морају поштовати народну вољу, да они морају поштовати закон. А ми смо све до сада урадили у складу са законом.

На Златибору данас бранимо народне интересе. Овде ми данас шаљемо поруку да бранимо народну имовину у целој Србији. Ако до сада неки који нису имали храбрости да се суочише овим раскидашама, или да им кажу да неће реше у приватизацији или у односу према народној имовини, ми им поручујемо да ћемо чувати ово што је наше, што је народно. И ово је порука исто Београђанима да чувају ПКБ, јер је и тамо овај сценарио и ова матрица, планови који су овде усвојени још пре 20 година на Златибору, а ми смо имали ту срећу и континуитет у власти да да дођемо до сазнања што они то планирају. И да јавно изађемо и то кажемо овом народу, да предочимо шта ће се десити. Нама Златиборцима ће према народом, према историјом, према Србијом савесно бити мирна и чиста. Јер за оно што смо сазнали шта се спрема, ми смо изашли да то јавно кажемо ширећи последице. И знамо шта нас после овога чека – бићемо и даље шиканирани и дискриминисани. Али немамо право да прећућемо ове чињенице, да се пред очима српске јавности оштинска, поклања народна имовина и ресурси. И ово је порука нашим грађанима Србије да чувамо ресурсе. Ми ћемо их овде на Златибору чувати.

И морам још нешто да кажем. Док сам се припремао данас за овај састанак са вама и за ове радове, и за неке тешке одлуке у животној, Бој се увек јави и пошаље неки знак, неку поруку. Ноћас ми је послао поруку да смо на правом путу. Да смо ухватили змију – али ухватили смо је за реп. Морамо се борити да ту змију дохватимо за главу и да предочимо народу шта се спрема, и да испрајемо у томе. Ово је данас овде само један мали корак, а ове мобе да проширимо дилем Србије.

Хвала још једном свима који су дошли на ову акцију да нас подрже и нећемо одустати док не изградимо јонголу и сачувамо народну имовину.

С гондолом до милион гостију Златибора

„Свака кабина има држаче за скије и бордове, с тим што ће у летњем периоду и бицикли моћи да се превозе. Планирано је у овој години да се набави још додатне опреме како би се наши путници осећали што удобније унутра“, каже Бојана Божанић

За изградњу гондоле сва потребна документација постоји, истакла је на радној акцији “Златиборска моба 2017.” Бојана Божанић, директорка ЈП „Голд гондола Златибор“, и додала да је јасно како ће гондола изгледати и куда ће ићи.

„Гондола ће имати 55 кабина, што је први и основни капацитет, али постоји и могућност проширивања до 90 кабина. За сада, максимални капацитет ће бити 600 путника на сат, који се касније може проширити до 1.000 путника. Траса је дуга девет километара, а у једну кабину може да се смести до 10 путника. Свака кабина има држаче за скије и бордове, с тим што ће у летњем периоду и бицикли

Бојана Божанић

моћи да се превозе. Планирано је у овој години да се набави још додатне опреме како би се наши путници осећали што удобније унутра“, каже Бојана Божанић.

Путовање од центра Златибора до врха Торника трајаће 20 до 25 минута, јер је брзина гондоле око шест метара у секунди. Божанићева напомиње да је основни циљ који се жели постићи овом инвестицијом од националног значаја тај да Златибор, са око 300.000 посетилаца, дође до цифре од око милион гостију и 10 милиона ноћења. У плану је и уређење простора и на почетној и на међустаницама, и то са “Златним градом”, а потом на врху Торника, како би путници који

се буду возили гондолом имали комплетан угођај – да виде и осете Златибор на неки нови начин у односу на досадашњи. Божанићева је најавила и израду монографије која ће пратити цео ток градње гондоле.

„Од самог почетка када смо кренули у активности на гондоли, од постављања камена темељца па преко довожења опреме и посете наших пријатеља-партнера из Француске, ми имамо све фотографије и снимке који то прате. Зато се родила идеја да направимо монографију, без обзира какав нам је почетак. А што се самог оваквог почетка тиче, ми смо народ западне Србије који је увек на неки другачији начин радио неке ствари. Златиборци су поносни људи који не желе да буду потцењивани ни

Министарство нема добру вољу

Најпре је у јавности учи мобе објављено да ће Министарство грађевинарства одобрити дозволу за пету фазу градње гондоле (на деоници код излазне станице на Торнику), али чим је моба прошла оно је изненада одбило да је изда. Бојана Божанић објашњава да дозвола није издата јер министарство захтева допуну документације, што ће локална самоуправа урадити у законском року од 30 дана. „У образложењу је наведено да, између осталог, нисмо доставили доказе о томе да су ранији власници парцела, а на основу споразума који смо с њима потписали и платили им накнаде, пренели власништво на општину Чајетина. Тај споразум би требало да буде довољан, али ми-

нистарство тражи и поседовни лист. То није спорно, али на такав начин може да се тера мак на конач. Такође, у министарству су тражили су и уговоре између општине и ЕПС-а око инфраструктуре, које имамо, но нису их признали. Покушаћемо да с министарством решимо те нејасноће, али да су хтели да нам помогну могли су да нас позову. Овако, одбијањем да изда грађевинску дозволу министарство је поручило да нема добру вољу да нам помогне”, изјавила је Божанићева и додала да захтев за издавање грађевинске дозволе за прве четири фазе радова општина још не може да поднесе, јер пред судом није решен статус земљишта.

на који начин, тако да смо ми из жеље да заиста почнемо да радимо и да та опрема не стоји по складиштима – а не тражећи новац од било кога, већ трошећи сопствена средства – решили да покренемо ову радну

акцију”, нагласила је директорка ЈП „Голд гондола Златибор”.

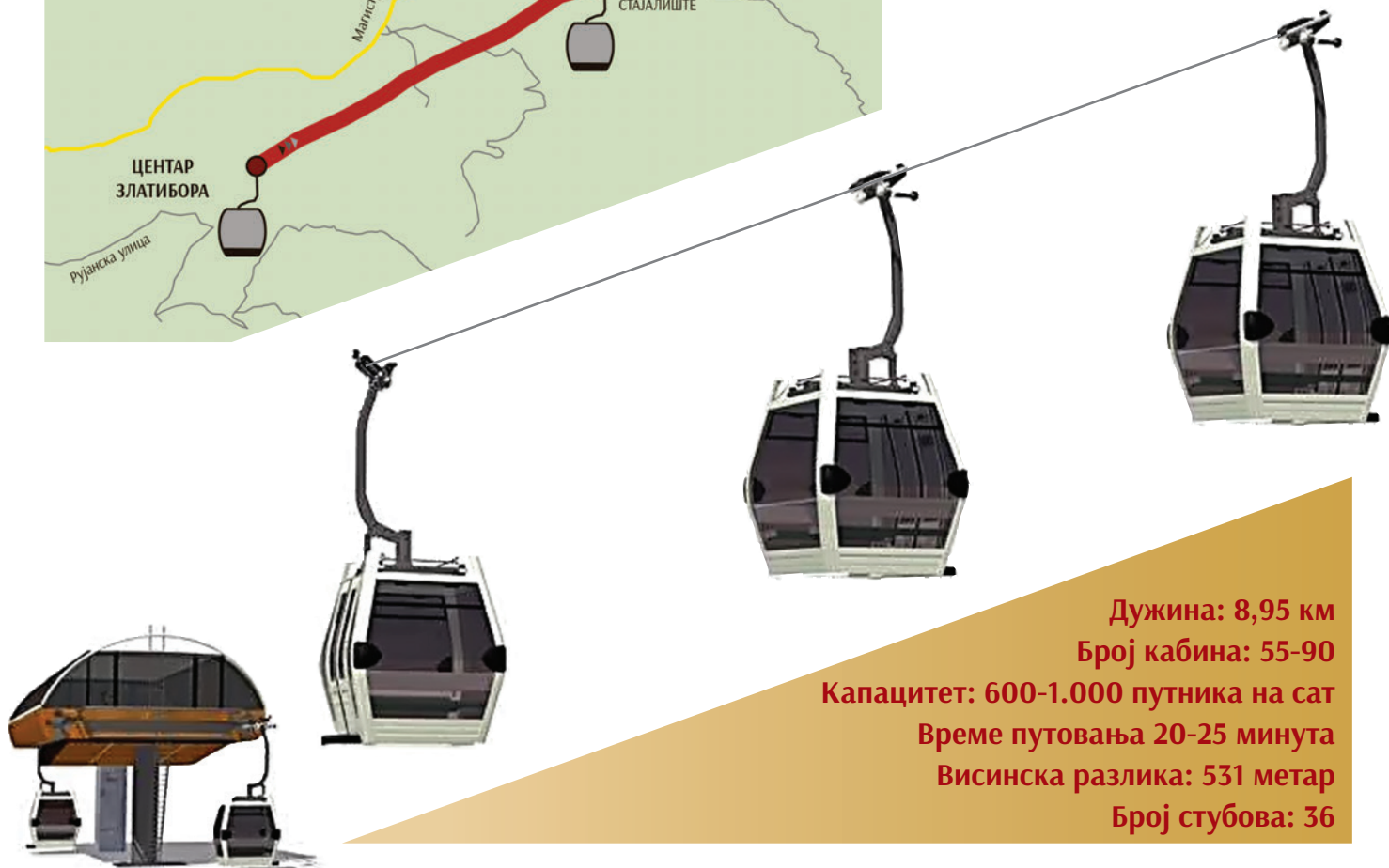
Божанићева томе додаје да је на “Златиборској моби 2017.” све било како треба да буде. А да је дозвола издата на време, радови на изградњи гондоле

били би завршени за неколико месеци. Овако, радови ће трајати много дуже. Ипак, директорка “Голд гондоле” се нада да ће до краја ове године златиборска гондола профункционисати.

Н.Целебић

www.goldgondola.rs

Дужина: 8,95 км
Број кабина: 55-90
Капацитет: 600-1.000 путника на сат
Време путовања 20-25 минута
Висинска разлика: 531 метар
Број стубова: 36

„Златиборска моба 2017.” окупила је неколико хиљада акцијаша из Србије, Републике Српске, Црне Горе...

„На мобу смо дошли да буде боље за све нас”

Шта су нам окупљени акцијаши рекли о гондоли, мотивима свог доласка и утисцима.
– „Влада Србије да помогне, а не да кочи радове”, поручује Милан Дидановић из Јабланице

На “Златиборску мобу 2017.” дошло је неколико хиљада људи, што је, по оцени чајетинског председника Милана Стаматовића, веома велики број. Са акцијашима, пристиглим овде из целе Србије (Београда, Чачка, Витине, Ужица...) Републике Српске (Братунца, Сребренице) и Црне Горе (Херцег Новог), разговарали смо о њиховим мотивима доласка и утисцима.

„Дошао сам да помогнем као дугогодишњи гост из Београда, јер волим Златибор. Иначе сам стари акцијаш”, каже Београђанин Зоран Митровић.

„Разлог што учествујем на овој радној акцији је патриотизам, за наше младе који долазе, јер ово ће све остати њима. Иако је мраз, ништа није тешко кад се из љубави ради. Српској влади бих поручио да нас оставе на миру и да нам се придруже, јер ово

за Србију радимо, а не против ње”, поручује Дуле Кнежевић са Златибора.

„Дошао сам да помогнем нашој општини да изградимо гондолу која нам треба, и за село и за све нас. А Влади Србије бих поручио да нам и они помогну, а не да нам коче радове”, каже Милан Дидановић из Јабланице.

„Овде сам, пре свега, дошао да подржим нашег председника Милана Стаматовића и да ова гондола већ једном буде урађена. А кад се већ народ у оволиком броју одазвао и дошао, кажем држави да, ако већ неће да нам помогне, не треба ни да нам одмаже”, вели Миле Удовичић из Стубла.

„Дошао сам да подржим акцију и, ако Бог да, да изградимо гондолу. Да буде боље за све нас и цео наш крај”, додаје један акцијаш из Љубиша.

„Поручио бих људима у Београду да се

они окрену својим пословима и да нас пусте да радимо”, каже учесник акције из Ужица.

„Ја подржавам ову мобу зато што је мој отац у радној акцији правно златиборско језеро, а ови су га продали. Можда ће, како ствари стоје, и ово једног дана неко продати. Зато бих поручио нашој влади да не продају више наш капитал, да оставе ово нама и нашим поколењима”, објашњава Милан Аћимовић из Голова.

„Дошла сам да браним оно што је наше, да бих могла под старост да се возим гондолом. А нашој влади кажем да нам се не мешају у наш посао, јер се ни ми њима не мешамо шта раде. Златибор је вековима наш и тако ће и остати. И они праве Београд на води, па им се ми не мешамо у посао”, поручује Милијана из Чајетине.

„Ту смо да копамо, да побимо. Да заврши-

Милојко Удовичић Шиш из Стубла са својим воловима направио је прву бразду. Оран за рад, певао је и стих: „Ала волем, па волем са два вола да орем. Још да ми је цура Вера, волове да тера“!

мо темеље, па да правимо гондолу. Све ме ово подсећа на некадашње мобе и осећам потребу за тим и зато смо сви дошли да радимо“, каже Милојко Удовичић Шиш из Стубла, који је са својим воловима направио прву бразду. Оран за рад, певао је и стих: „Ала волем, па волем са два вола да орем. Још да ми је цура Вера, волове да тера“!

„Ова акција је јако лепа, златиборски народ је много добар. Нећу дозволити да масони и различити отимају имања од Златиборца. То им Бог неће дати, а гондола ће бити изграђена, њену градњу не може спречити ни једна власт“, поручује Драган Станковић Жоле са Водица.

„Ми подржавамо ову акцију због самог председника Стаматовића, јер је много вредан човек и увек ћемо га подржати. Гондола је битна и за Златибор и за целу Србију“, каже Богдан Стојановић из Сирогојна.

„Мислим да је ово један велики и прави потез, а ја сам дошао да подржим пре свега нашег председника и да гондолу направимо, како би Златибор био још бољи и посећенији“, каже Горан Дидановић из Јабланице.

„Дошао сам из љубави да подржим ову акцију, да локална заједница има своју корист, и не само општина Чајетина, већ цела Србија. Увек се радо одазивам оваквим акцијама где грађани учествују. Из Братун-

Иако је мраз, ништа није тешко кад се из љубави ради

ца и Сребренице дошао је пун аутобус како бисмо подржали изградњу гондоле на Златибору“, истиче Милан Мировић из Братунца.

„Ми смо чули да се овде организује једна моба, где људи долазе да нешто ураде за добробит осталих људи, а ми то често радимо код нас у Републици Српској. А гондола није битна само за Златибор, већ и за

наш крај, па ћемо сигурно доћи да се возимо гондолом кад буде изграђена“, поручује Иво Илић из Сребренице.

Својим присуством подршку овој народној радној акцији дали су и познати из нашег краја: шампион у аутомобилизму Микица Веснић, народни певач Слободан Мулина, председник општине Нова Варош Раде Васиљевић и други. **Н. Целебић**

Период је године кад се у добро организованој локалној самоуправи, каква је општина Чајетина, опредељују средства и расписују тендери за важне инфраструктурне послове, како би се с првим лепим данима ступило у радне активности на терену. Пред замеником председника општине Арсеном Ђурићем су многи ти планови и предстојеће конкретне активности. О ономе шта ће се радити и чему приоритети давати он је говорио за «Златиборске вести».

“Значајна средства су и ове, као и претходних година, планирана буџетом општине Чајетина за разне инфраструктурне пројекте. Омогућиће то реконструкцију постојећих и изградњу нових путева и улица, водоводне мреже, резервоара за воду, расвете, изградњу зграде Омладинско-културног центра на Златибору и низ

Арсен Ђурић

других послова значајних за унапређење квалитета живота становника целе наше општине», каже на почетку Ђурић.

Неки тендери за извођење ових радова већ су у току.

“Расписан је тендер за крпљење и пресвлачење улица, за које је планирано 40 милиона динара. Наредних дана биће расписан тендер за изградњу улица на Златибору, у Чајетини и у селским месним заједницама, такође у вредности од 40 милиона. Очекујемо да ће поменути радови почети већ половином марта”.

“Када је о пословима на Златибору реч, радиће се већ најављена Трговачка улица, од бине на Краљевом тргу ка тениским теренима, што подразумева прву фазу радова. Урађен је комплетан пројекат, не само за прву већ и за другу фазу коју обухвата улицу од Поште ка хотелу “Дунав” и цео Тржни центар

Улагања у путеве и улице, боље водоснабдевање, уређенији Златибор...

Златибор. Са овим пројектом конкурисали смо код Министарства привреде и очекујемо да ће наш пројекат бити препознат као добар, те да ће у одређеном износу бити подржан и суфинансиран”, истиче заменик председника општине.

Кров на зграду Омладинско-културног центра

Важан подухват за туризам и културу Златибора свакако је градња здања Омладинско-културног центра, са модерним садржајима: позорницом, галеријом и другим просторима.

“У овој години Министарство трговине, туризма и телекомуникација одобрило нам је средства у износу од 25 милиона динара за другу фазу уређења Омладинско-културног центра. Ових дана у плану је наставак радова на укривљавању зграде, као и распис тендера за другу фазу која подразумева занатске радове на завршетку објекта. Имајући у виду да смо добили средства од министарства те да је одређени износ планиран и у општинском буџету, до краја године очекује се пуштање у функцију Омладинско-културног центра”.

Од других златиборских садржаја, Арсен Ђурић подсећа да је прошле године делимично завршен простор за изнајмљивање коња и фијакера. “Временске прилике дозвољавају да се ти радови наставе, па ће у наредних 15 дана бити донета решења за нове локације за изнајмљивање јахаћих грла и фијакера. План је да се до летње туристичке сезоне простор у потпуности уреди и оплемени пратећим мобилијаром, справама за децу, летњиковцима. Тиме ћемо добити једну лепу це-

лину за децу и одрасле, а свакако и боље услове за оне који се баве изнајмљивањем”.

Такође, планирано је да се на раскрсници код хотела “Торник” уради кружни ток, као и да се прошири улица од тог кружног тока према хотелу “Вис” до магистралног пута. Биће урађена и потпуна реконструкција дотрајалог старог пута од хотела “Торник” до Фарме.

“Током лета у плану је да се настави пробијање и изградња улице од Колибе у подножју Обудојевице према будућем Постројењу

на Анжујска, ове године наставком споје чиме би биле кружне. Као и да један крак те стазе буде настављен ка Гајевима, где би се саставила са стазом код Споменика, чиме бисмо добили заокружену целину од седам километара пешачке и бицикличке стазе”.

Резервоар за воду у насељу Влаовина

По вишегодишњој традицији овог општинског руководства да значајна средства улаже у градњу и обнову путева, знатно више него друге локалне самоу-

2.000 кубика, чиме бисмо обезбедили стабилније водоснабдевање и Златибора и Чајетине. На тај начин имали бисмо довољне залихе да у случају неког квара не би дошло до нестанка воде. Надам се да ће ова инвестиција бити завршена до краја године, јер је значајна за даљи развој Златибора, али и целе општине”.

Арсен Ђурић додаје да ће, поред великих инфраструктурних пројеката и инвестиција, бити реализована и друга мања улагања. Крајем прошле године усвојена је одлука која се односи на замену 450 светиљки савременом лед расветом. “Тај посао отпочеће крајем марта и биће завршен за око месец дана. Тиме ћемо имати квалитетнију расвету, али и значајну уштеду у потрошњи електричне енергије и одржавању. План нам је да ове године наставимо са тим послом, као и да у наредних две до три године лед сијалицама заменимо комплетну расвету на целој територији општине”.

“Радићемо и на уређењу дечјих игралишта, планирали смо набавку теретана на отвореном, клацкалица, љуљашки, тобогана, мобилијар са клупама и корпама. Неопходно је поставити већи број клупа и корпи за смеће читавим Кружним путем, затим од златиборске пијаце до хотела “Торник”, као и на новим пешачким и бицикличким стазама. Крајем прошле године постављен је видиковац са телескопом на врху Градина. Ове године радићемо делимично уређење и маркирање стазе од центра Златибора до врха Градине, која може постати један занимљив локалитет, будући да поглед који се пружа са тог врха сеже до половине Србије”, најављује Ђурић.

М. Ј.

” Арсен Ђурић каже да су значајна средства планирана буџетом општине Чајетина за разне инфраструктурне пројекте: реконструкцију постојећих и изградњу нових путева и улица, резервоара за воду, расвете, градњу зграде Омладинско-културног центра на Златибору и друге послове

за прераду отпадних вода. За те радове имамо заинтересоване инвеститоре. Они би у замену за комунално опремање суинвестирали изградњу улице, пешачке и бицикличке стазе. У плану је, такође, да се пешачке и бицикличке стазе, које су урађене прошле године поред Ауто-кампа до скретања за Гајеве и од кружног тока до насеља Јеле-

праве, тако је и сада планирана изградња путева у Чајетини и у сеоским месним заједницама. Уз то, наш саговорник помиње и предстојеће улагање у боље водоснабдевање:

“Једна од значајних инвестиција коју ћемо почети ове године је изградња резервоара за воду у насељу Влаовина. Планирана је изградња резервоара од

На „Пршутујади“ у Мачкату пршуте из три државе

„Потребно је само да сировина буде лепа, добро сушење, ставља се чиста со и ништа друго“, рекао нам је Мирослав Стојановић који је освојио прво место за свињску пршуту

Изузетно посећена била је 17. „Пршутујада“ у Мачкату, на задовољство организатора, учесника и посетилаца. Три дана је трајала, а на отварању пре проглашења победника уприличен је краћи програм у којем су учествовали ђаци ОШ „Миливоје Боровић“ из Мачката. „Пршутујада“ је отворио председник општине Чајетина Милан Стаматовић. Он је са задовољством истакао да ова манифестација траје захваљујући истрајности и заинтересованости произвођача који се годинама труде да њихови производи буду заштитни знак овог краја, у чему им свесрдно помаже локална самоуправа.

„Само још једна ствар треба да се уради, а то је да створимо могућност нашим произвођачима да имају што више сировине, јер природни капацитети постоје, али нам недостају капацитети за аутохтону сорту и сировину“, рекао је Милан Стаматовић..

Квалитетом производа је задовољан и директор предузећа „Златиборски еко аграр“ које прати и подржава рад произво-

Из године у годину број прозвођача расте, квалитет је све уједначенији

ђача и учествује у организацији саме манифестације. „Број произвођача из године у годину расте, а у исто време, квалитет је све уједначенији. Сви произвођачи из године у годину поспењују свој квалитет“, каже Владимир Бојовић.

А по одлуци оцењивачке ко-

мисије из београдског „Југоинспекта“, победници 17. сајма међу учесницима су: Илија Стојановић у категорији говеђа пршута (прилала му је награда путовање на пролећни сајам хране у Штутгарту), Мирослав Стојановић у категорији свињска пршута, прво место за најбољу ов-

чју стељу припало је Драгану Стојановићу, за најбољу сланину проглашена је произвођача Радомира Стојановића, а у категорији домаће кобасице прво место освојио је Никола Брковић. Додељене су и две специјалне награде: Мирославу Стојановићу за најбољу ужичку сланину

и Александру Радојичићу за најбоље овчије месо.

О наградама и значају Сајма сувомеснатих производа награђени су рекли:

„Потребно је само да сировина буде лепа, добро сушење, што старија свиња, све је онда лепше и сланина и пршута. Ставља се чиста со и ништа друго“, каже Мирослав Стојановић, који је освојио прво место за свињску пршту.

„стицајем околности, раније нисмо излагали, а сада излажемо трећи пут. Први пут сам овде добио награду, а прошле године сам у Качареву на ‘Сланинијади’ добио златну медаљу за сланину“, каже Митар Марић, који је освојио друго место за свињску пршту.

Вишеструка корист сајма

„Сајам је таква манифестација на којој ми излажемо наше производе, упознајемо се са новим муштеријама, наравно, долазе и старе, а сваке године имамо и неке нове купце, који после преко целе године купују наше производе“, каже Ружица Стојановић, која је освојила друго место за овчију стељу.

Новина овогодишње манифестације је што су овде први пут били присутни и гости из Црне Горе и Хрватске са својим традиционалним пршутом. Присутством гостију из Истре и Никшића на “Пршутујади” били су задовољни и наши произвођачи, као и гости, јер је на уму организатора била добробит ко-

ја може проистећи из размене искустава у начину производње и пласману производа. Док су начини производње пршуте и пршута сасвим различити, заједничко је породично бављење тим послом и напори да се пласира роба, прошири тржиште и заштити бренд.

Бланка Симчић Пулић из Одијела за пољопривреду Истарске жупаније каже да је истарски пр-

шава које има пршутану капацитета око 1.500 пршута, али за сада производе половину од тога.

„С обзиром да је Истарска жупанија позната по туризму, нама туристи долазе на кућни праг“, каже Мартина Антоловић из „Обитељског пољопривредног gospodarства Антоловић“. „Још нешто је специфично, а то је да угоститељи, власници ресторана, узимају од нас наше произ-

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић отворио је 17. „Пршутујаду“

шут први производ који су желели да заштите као изворни. Да би успели у томе, сви произвођачи су морали међусобно да се усагласе око начина производње тог производа. Највећу подршку у бори за заштитом бренда имали су управо од Истарске жупаније која им је пружила и финансијску и стручну помоћ, а затим и од Министарства пољопривреде.

Породица Антоловић се у општини Тињан бави производњом пршута око 12 година. Једно су од мањих пољопривредних газдин-

воде, наше пршуте. Сајмови, као што је овај ваш, су изразито добра ствар за промоцију производа, упознавање људи и домаћег становништва и страног, са аутохтоном производњом.“

У Црној Гори произвођачи, кажу, имају добру сарадњу са Министарством пољопривреде. Породица Бијелић се производњом пршута бави преко 20 година и своје производе пласира, за сада, само на територији Црне Горе.

„Ми смо овде донели поједине сувомеснате производе које

представљамо. Ту се, пре свега, налази црногорски његушки пршут, његушка кобасица и комплетан његушки програм“, објашњава Радован Бијелић представник фирме „Инмес марк Бијелић“ из Никшића.

Изузетан квалитет

На питање како им се свиђају наши производи, ови млади људи су рекли да су производи изузетно квалитетни и да су лепог, мада њима необичног укуса. Разлика је, наравно, у начину сушења меса, али су управо те разлике у укусу оно што их чини јединственим, самим тим и заслужним за чување традиције одређеног географског подручја.

Потребно је још рећи да су од 10.000 посетилаца који су на Сајму дегустирали ове врсне производе, из „гласачке кутије“ у коју су убацивали купоне гласајући за најбољи штанд извучена имена четворо најсрећнијих, који су кући понели вредне награде. То су: Стаменко Јовановић из Косјерића који је добио цак пршуте, Сузана Божићевић из Чачка добила је цак сланине, а Елена Михајловић из Александровца цак кобасице док ће Мирко Генго из Горажда бесплатно провести викенд на Златибору. Организатори кажу да за следећу годину припремају још разноврсније укусе на “Пршутујади” захваљујући гостима који ће, ако буде по плану, доћи из Шпаније и Италије.

Мирјана Ранковић Луковић

Златибор с кабином гондоле на сајму туризма у Београду

„Кабину смо донели да покажемо да смо све спремили, обезбедили новчана средства и извођаче радова, само, нажалост, нису спремне државне институције да нас прате у овим намерама и помогну да се што брже, лакше и ефикасније овакви пројекти у Србији реализују”, рекао на сајму Милан Стаматовић

Последњег фебруарског викенда у Београду је одржан велики 39. Међународни сајам туризма, изузетно посећена манифестација са учешћем стотина туристичких центара и туроператора из земље и иностранства. У обиљу разноврсне понуде, посебно место у Хали 4 добио је Златибор, најпосећенија туристичка планина Србије. Наш сајамски штанд на коме је пажњу свих привлачила кабина будуће панорамске гондоле, као и припремљен садржан програм са оним што се код нас госту нуди, видело је на хиљаде посетилаца, а част својим присуством указале су нам и високе званице.

Уз представнике руководства општине Чајетина: председника Милана Стаматовића, његовог заменика Арсена Ђурића, директора Туристичке организације Златибор Владимира Живановића, директоре чајетинских јавних предузећа и хотелијере, промоцији Златибора присуствовали су амбасадор Белорусије у Србији Владимир Чушев са сарадницима, народни посланик Драгомир Карић и други гости.

Штанд ТО Златибор током трајања сајма посетили су Расим Љајић, потпредседник Владе Србије и министар трговине, туризма и телекомуникација, као и представници ТОС-а. Министар Љајић је овом приликом разговарао са председником општи-

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић, амбасадор Белорусије у Србији Владимир Чушев, министар туризма Расим Љајић, директор „Чиготе” Жељко Стакић, главни уредник „Златиборских вести” Милић Симић, народни посланик Драгомир Карић, директор ТО регије Западна Србија Мирослав Рађен и заменик председника општине Чајетина Арсен Ђурић

не Чајетина Миланом Стаматовићем и директорком ЈП „Голд гондола Златибор“ Бојаном Божанићем.

Путовање кроз туристичку историју Златибора

На овом сајму наш туризам представљен је оригинално: док су други туристички центри имали углавном већ виђене промоције са својом понудом, попустима и промотивним материјалом, на штанду ТО Златибор најпре су млади фолклорци заиграли коло из нашег краја, а онда је одиграна занимљива 20-минутна представа о златиборском туризму некад и сад, у којој су наступили драмски

уметник Горан Султановић и млади глумци ужичког позоришта. Аплаузом су окупљени поздравили ово путовање кроз нашу туристичку историју од краја 19. века до данашњих дана. Многи медији, такође, били су овом приликом врло заинтересовани за сајамско представљање Златибора.

Присутнима су се на овој промоцији обратили председник општине Чајетина Милан Стаматовић и директор ТО Златибор Владимир Живановић. Истакавши да Златибор из године у годину бележи све боље резултате у туристичкој привреди, промоцији домаћих производа, хране, културних и историјских вредно-

сти као и природних особености целог краја, председник Стаматовић је нагласио:

“Наша туристичка организација увек се добро припреми и увек је присутна на свим како домаћим тако и међународним сајмовима, што је добра прилика да се представи све оно што локална самоуправа и Србија нуде на туристичкој мапи. Нама јесте циљ да изађемо изван националних оквира, да се што више представимо на међународном плану и да повећамо број иностраних гостију који, реално, Србију данас заобилазе из разних разлога. Сајмови су одлична прилика да ми понудимо све оно што имамо и све оно што може-

Протокол о сарадњи Чајетине и Вишеграда

На сајму туризма у Београду, на штанду ТО Републике Српске, потписан је протокол о сарадњи између општина Чајетина и Вишеград. Протокол су потписали председник општине Чајетина Милан Стаматовић и начелник општине Вишеград Младен Ђуревић.

“Показујемо на овај начин да у туристичкој привреди границе не постоје. Потребно је да наступимо као јединствена регија, а не да се затварамо у локалне оквири, јер то туристичкој привреди, која је све моћнија, нигде није дало добре резултате. Велики број туриста Златибора одлази на једнодневне или вишедневне излете у околне туристичке дестинације у другим локалним заједницама, а овај протокол биће почетак веће сарадње наше две општине. Потребно је само да нас још више разумеју наше

надлежне институције на републичком нивоу, да морамо да радимо и наступамо као јединствено тржиште”, рекао је Милан Стаматовић.

Младен Ђуревић, начелник општине Вишеград, изјавио је да је потписивање протокола о сарадњи са општином Чајетина велики догађај за општину Вишеград. “И досадашња сарадња наше две општине била је на високом нивоу, а надам се да ћемо је од данас проширити”, истакао је Ђуревић, подсетивши да је главни туристички потенцијал општине, поред моста на Дрини, новоизграђени комплекс Андрићград: “Од почетка изградње Андрићграда, а ове године биће седам година, туризам у Вишеграду је најзначајнија привредна грана. Желимо и даље да улажемо у развој и свих других туристичких потенцијала наше општине, а то су Дрина, Рзав, бања Вилина влас”.

►► мо да унапредимо. Надам се да су овде ТО Златибор и општина Чајетина одужиле свој дуг према отаџбини, према Србији, и да смо понудили све оно што имамо. Број домаћих и иностраних гостију даје нам за право да кажемо да су данас општина Чајетина и Златибор најпосећеније туристичке дестинације у Србији”, рекао је председник па додао:

“Жао нам је што смо морали кабину будуће гондоле да приземљимо овде на сајму, али то радимо како бисмо српској и иностраној јавности показали да општина Чајетина озбиљно мисли на своје инвестиције, да добро размишља о унапређењу туристичке понуде. Из тог разлога смо кабину донели на сајам да је представимо и да покажемо да смо све спремили, обезбедили новчана средства и извођаче радова. Само, нажалост, нису спремне државне институције да нас прате у овим намерама и помогну да се што брже, лакше и ефикасније овакви пројекти у Србији реализују”.

Златно доба Златибора

Владимир Живановић је посетио да Златибор последњих година обара све туристичке рекорде. “Златно доба Златибора је пред нама. Наши претходници су нас задужили да наставимо напорно да радимо и да проносимо славу Златибора и ван граница наше земље”, рекао је директор туристичке организације. По његовим речима, подаци из

Председник општине Чајетина сreo се и са представницима туристичке привреде Црне Горе

прошле године недвосмислено говоре да је Златибор најпосећенија планина у Србији. “На крилима тих резултата почели смо и ову годину, тако да у јануару бележимо нови пораст броја ноћења од око осам одсто”, нагласио је Живановић и истакао да се златиборски туристички посленици пред крај зимске већ окрећу промоцији летње туристичке сезоне. А сајам у Београду је право место за то, јер су 70 одсто туриста на Златибору грађани Србије. Мада је Златибор планина за све, нагласак је ове године стављен на омладинском спортском туризму.

“У априлу ће бити отворен Дино парк на чије се отварање чекало дуго, који ће са Авантура парком бити новост у туристичкој понуди Златибора и обрадовати велики број посетилаца. Трудићемо се да уредимо и

нову спортску инфраструктуру, нове пешачке и бициклическе стазе”, додао је Живановић, рекавши да се Златибор у континуитету бори и за стране госте, па их је све више не само из околних бивших југословенских република, већ и из Румуније, Русије, Немачке, Холандије.

У изјавама датим медијима представници општине Чајетина осврнули су се и на проблеме који коче још већи замањак и развој туризма не само на Златибору, већ и у целој Србији. “Има ли вреднијег посла за Србију од изградње гондоле на Златибору”, запитао се Милан Стаматовић и истакао да Златиборце нико неће зауставити у реализацији овог изузетно важног пројекта. Председник општине Чајетина се, такође, овде сreo и са представницима туристичке привреде Црне Горе: министром одржи-

вог развоја и туризма Павлом Радуловићем и председником општине Будва Драганом Краповићем. Размењена су туристичка искуства, а челници из Црне Горе највише су се интересовали за гондолу као водећу златиборску инвестицију, упутивши снажну подршку њеној изградњи.

Говорећи новинарима о гондоли, Бојана Божанић, директорка ЈП „Голд гондола Златибор“, објаснила је да је на сајму изложена једна кабина будуће гондоле да би посетиоци могли да виде како она изгледа, уђу и увере се колико је удобна. Бојана је изразила очекивање да ће златиборска гондола бити завршена и туристима доступна до краја године. У кабини се емитовао филм о овој атракцији, шта је до сада урађено и шта се планира у наредном периоду. Посетиоци могу да учествују и у наградној игри која се већ промовише на сајму ЈП „Голд гондола Златибор“ и да освоје вредне награде: викенд на Златибору, прву војњу гондолом и остале.

“Гондола ће бити занимљива нарочито за скијаше, али и за оне туристе који воле да уживају у погледу на златиборске врхове и висоравни. Ми се трудимо да заједно са нашом туристичком организацијом гондолу промовишемо у земљи, али и у иностранству. Надам се да ће се из кабина ускоро моћи снимати и рекламни филмови и спотови”, рекла је на сајму Бојана Божанић.

M. J.

Уговори „Чиготе“ на сајамској промоцији

Сајамско представљање Специјалне болнице за болести штитасте жлезде „Чигота“ протекло је у знаку потписивања важних пословних уговора. Посебну пажњу привукао је уговор са Поштанском штедионицом који ће омогућити повољнији боравак у „Чиготи“ корисницима “виза класик” картица.

“Уговор са Поштанском штедионицом веома је значајан за нас, јер ће наши будући корисници, пре свега пензионери а клијенти Поштанске штедионице, моћи да под повољнијим условима користе услуге наше Специјалне болнице. Поштанска штедионица ће код нас отворити и своју експозитуру”, изјавио је Жељко Стакић, директор „Чиготе“, док је Маја Вермезовић, пи-ар „Чиготе“, објаснила да се ради о кредитним картицама

са роком отплате 12 месеци и грејс периодом од 75 дана.

„Чигота“ је, осим тога, потписала уговор о чланству у националној асоцијацији туристичких агенција „Јута“, као и уговоре са туристичким агенцијама. На сајму је ова специјална болница понудила и традиционалне попусте. Сви који посете њихов штанд и узму ваучер имаће попуст у „Чиготи“ закључно са 25. мајем од 20 одсто под условом да се аранжман уплати до 4. маја. “Покрећемо и нову акцију „Чиготина звезда“ која ће трајати од овогодишњег сајма до сајма наредне године када ће бити проглашена „Чиготина звезда“, односно наш корисник услуга који је у овом периоду остварио највећи губитак килограма. Награда од наше куће биће веома богата”, рекла је Маја Вермезовић.

„Златиборски круг“ неуморан у две хумане мисије

Током зимског периода неретко се дешава да неговатељице иду пешке по дубоком снегу и вејавици од главног пута до куће корисника како би им барем однеле намирнице и лекове

Удружење грађана „Златиборски круг“ основано је пре 16 година. Од 2001. па до данас успешно је реализовало око 40 пројеката намењених деци, женама и старима. И ове године постали су лиценцирани даваоци услуга за две категорије – Помоћ у кући за стара лица и Дневни боравак за децу са сметњама у развоју „Зрачак“.

Током 2016. године услуге су пружане за 90 старих лица (од којих је 10 корисника преминуло, а седморо корисника престало са коришћењем услуге). У јануару 2016. године служба броји 73 корисника (код којих се реализује 87 посета недељно) и још 30 посредних корисника – супружника или чланова породице који живе са непосредним корисницима у истом домаћинству. Од укупног броја 47 корисника је женског, а 26 мушког пола. Максималан капацитет службе је 100 посета недељно, а са тренутним бројем корисника, према њиховим решењима, служба реализује 87 посета недељно. Што се тиче животног доба, 69 корисника има преко 65 година (од њих 42 корисник преко 79 година, од којих 20 преко 84 године). Најстарији корисник има 93 године, а најмлађи 52 године.

У раду са корисницима су ангажовани: стручни радник који ради документацију за кориснике и руководи радом геронтодомаћица, 13 геронтодомаћица које на терену пружају помоћ старијим и инвалидним корисницима, као и административно-технички радник који координира између лица ангажованих на услузи, пружаоца услуге и локалне управе.

Неговатељице иду на терен у тимовима од по два или три члана: углавном медицинска сестра

Милосавка Вирић из Криве Реке са неговатељицама

и геронтодомаћица, од којих је бар једна и возач. До јула месеца прошле године терен је био покривен са три тима, а од јула постоји и четврти. Служба за посете корисницима има на располагању четири аута која су стара и у лошем стању, па се често кваре што отежава квалитетан рад и квалитетно пружање услуге.

Свестрана помоћ корисницима

У склопу ове услуге реализују се следеће активности:

1. Помоћ у обезбеђивању исхране: набавка намирница, обезбеђивање готових оброка, припрема лаких оброка, припре-

ма освежавајућих напитака, помоћ при храњењу – неки од видова ове услуге реализује се код 59 корисника (спремање хране код 39 корисника, храњење код четворо корисника)

2. Помоћ у одржавању личне хигијене и хигијене стана: помоћ при облачењу и свлачењу, помоћ при умивању, купању, прању косе, чешљању, сечењу ноктију, бријање, помоћ при одржавању чистоће просторија, судова и уређаја у домаћинству – помоћ у одржавању личне хигијене плановима услуга, на основу процене стручног радника, предвиђена је код 37 корисника, али пошто неки од њих

не пристају на овај вид помоћи реализује се код 28 корисника, а одржавање хигијене стана реализује се код 67 корисника (планирано код 69).

3. Помоћ у загревању просторија: ложење ватре, чишћење пећи, помоћ у набавци огрева – углавном се реализује код свих корисника по потреби.

4. Помоћ у задовољавању социјалних, културно-забавних и других потреба: помоћ при кретању унутар и ван куће, набавка новина и књига, старање о плаћању рачуна за електричну енергију, телефон, комуналије и сл, заказивање прегледа и контрола код лекара, узимање упута, вађење докумената, достављање новчане социјалне помоћи и једнократне помоћи – углавном се реализује код свих корисника по потреби, а најчешће се реализује плаћање рачуна, заказивање прегледа и узимање упута, вађење нових и продужавање постојећих докумената, помоћ при остваривању различитих права.

5. Посредовање у обезбеђивању различитих врста услуга: посредовање у поправци водоводних, електричних и других инсталација, столарије, уређаја за домаћинство, кречење стана и друге услуге – ова услуга се реализује по потреби, мада корисници ретко исказују потребу за тим.

6. Набавка и надгледање узимања лекова: подизање редовне терапије и куповина симптоматске терапије по потреби, дозирање лекова – набавка лекова се реализује код 60 корисника, дозирање лекова у дозатор код 30 корисника, а код већине се контролише пију ли редовно лекове.

7. Контрола виталних функција: мерење крвног притиска, нивоа шећера у крви, телесне температуре, уношења и изба-

Словенку Бацетић такође редовно посеђују даваоци услуга службе „Помоћ у кући”

►► цивања течности и сл.- углавном се реализује код свих корисника.

Током зимског периода неретко се дешава да неговатељице иду пешке по дубоком снегу и вејавици од главног пута до куће корисника како би им барем однеле намирнице и лекове. Међутим, због специфичности терена и неприступачног планинског подручја дешава се да до појединих корисника није могуће доћи јер су путеви непроходни.

Током прошле године дешавало се да се поквари једно од возила којим се иде на терен, па је у овим случајевима или позајмљивано возило од јавних предузећа или терен прекомбинован и спајан, због чега се некада код корисника остајало краће него што је предвиђено, али из оправданих разлога. Сва четири возила која Служба користи су у лошем стању и постоји свакодневна опасност да се једно или више покваре, што ремети или некада онемогућава рад.

Комби „Зрачка” није у возном стању

Дневни боравак „Зрачак” се налази у просторијама ОШ „Димитрије Туцовић” у Чајетини, у приземљу школске зграде. Простор којим располаже Дневни боравак састоји се од три просторије: радног дела, собе за индивидуални рад и одмор млађих корисника и опремљене кухиње

у издвојеном делу објекта. Радна соба је адаптирана учионица, која је пространа и прикључена на грејање. Опремљена је намештајем за одлагање дидактичког материјала, ђачким клупама и столицама, школском таблом, два компјутера, штампач и ТВ. Један део просторије намењен је за групни и индивидуални програм вежби, где се налазе две струњаче, пилатес лопта, дрвена греда, два лежибеге. У преосталом простору је намештај за дневни одмор: два троседа, три фотеље, два сточића и чајна кухиња.

Испред ђачког улаза у школу постављена је коса раван за инвалидска колица, а такође и у ходнику преко ниског степеништа. Доручак корисници добијају у ђачкој трпезарији. Такође им је омогућено коришћење

фискултурне сале у склопу истог објекта.

За потребе превоза деце боравак користи комби који је стар и често неисправан. Тренутно није у возном стању, па је позајмљен путнички ауто од КЈП „Златибор”, привремено на коришћење, како би корисницима био обезбеђен свакодневни превоз до боравка и назад.

Радно време боравка је од 07 – 15 h. Директан рад са корисницима спроводи се у периоду од 8 до 14h. Преостало време предвиђено је за планирање активности, припрему материјала за рад, вођење текуће документације и одржавање простора. Дневни боравак је намењен деци и младима старости од 5 до 26 година. Сви корисници су на евиденцији Центра за социјални рад

Детаљ са новогодишње приредбе коју су извели деца и омладина из боравка „Зрачак”

Чајетина, који је и упутни орган. Структуру групе чине корисници са лаким и умереним интелектуалним сметњама, сензорним оштећењем и вишеструком ометеношћу.

Програм у смислу садржаја који се пружа кориснику обухвата:

- развој практичних животних вештина и вештина бриге о себи;
- развијање вештина социјалне комуникације и међуљудских односа
- развијање говора
- васпитно-едукативни рад;
- јачање физичке снаге и побољшање спретности.

Наведене програмске целине реализоване су кроз радионице (едукативне, окупационе, ликовне, музичке, кулинарске и психосоцијалне), индивидуални рад као и кроз групни и индивидуални програм вежби.

Структуру запослених чине: дефектолог, психолог, физиотерапеут, две неговатељице, координатор услуге и возач. Дефектолог и психолог врше процену и израђују ИПУ за сваког корисника, на основу чега организују и спроводе активности са корисницима кроз радионице или индивидуални рад. У опису посла стручних радника је и вођење друге документације (дневник рада, месечни извештај, месечни план активности, поновни пре-

▶▶ глед као и годишњи извештај и годишњи план рада). Физиотерапеут свакодневно спроводи групни и индивидуални програм вежби у складу са извештајем физијатра СБ „Чигота“, Златибор.

Рад неговатељица подразумева пријем и тријажу корисника, надзор над спровођењем хигијенских навика, храњење и пресвлачење корисника којима је потребна потпуна помоћ. Технички послови, као и послови сарадње са локалном самоуправом поверени су координатору услуге. Возач је ангажован за превоз корисника од околних села до боравка и натраг.

У циљу остваривања најбољег интереса корисника акценат се ставља на сарадњу са родитељима. Свака три месеца организују се родитељски састанци, а у међувремену по потреби обављају се и индивидуални разговори. Квалитет пружене услуге испитује се повременим анонимним анкети-

”

Самачки живот веома је тежак, нарочито за оне који немају потомство

рањем родитеља. Анализом анкета утврђено је да су родитељи задовољни организацијом рада и постигнућима корисника.

Дневни боравак остварује добру сарадњу са локалном заједницом. Настављена је сарадња са институцијама: ОШ «Димитрије Туцовић», Средњом туристичко-угоститељском школом, Центром за социјални рад, Удружењем родитеља деце са сметњама у развоју Чајетина, Домом здравља Чајетина, Црвеним крстом, библиотеком, Спортским центром, ПУ „Радост“ Чајетина, СБ „Чигота“, КЈП „Златибор“. Велику подршку у раду пружају чланови Волонтерског социјалног сервиса Чајетина, као и бројни донатори који кроз разне хуманитарне акције унапређују квалитет рада боравка.

Нада Целебић

Неговатељице кад дођу остареле сунце огреје

Старе, болесне и немоћне становнике општине Чајетина већ неколико година редовно посећују неговатељице Службе „Помоћ у кући за старе“.

Једна од многих који користе услугу „Помоћ у кући за старе“ је 82-годишња Милосавка Виррић из Криве Реке. Она је болесна и тешко се креће, а живи сама. Њу већ дуже време једном недељно обилазе геронтодомаћице, чијом услугом је пре-задовољна.

„Издало ме све, све је дошло крају, а немам никога. Била сам храбра, али су године учиниле своје. Њих кад видим к’о да ме сунце огреје, к’о да видим некога најпречег. Оне мени свашта помогну. Донесу ми дрва, очисте ми по кући, скину сено са штале. Све ми купе шта треба и донесу. Где ћу ја да купим кад нигде нема ни продавнице, ни нигде ништа“, каже ова старица.

Словенка Бацетић, након смрти супруга сама живи већ 15 година. Самачки живот, како каже, веома је тежак, нарочито за оне који немају потомство. Невољу јој праве и здравствени проблеми јер годинама болује од дијабетеса. То јој онемогућава да обавља кућне послове па је одлучила да се прикључи многобројним корисницима „Помоћ у кући“, иако то у почетку није хтела.

„Они су мени долазили три године и нудили ми да ме обилазе. Мени је то било понижење. Док сам била снажнија и јача нисам могла да замислим да је потребно да мене неко гледа, док нисам добила шећер. Да ко зна, као што не зна, како је нама самима, а поготову ко нема деце, па да Бог сузу пусти. Једино петак када дође радујем се овој деци. Све су ми добре. Питају шта треба,

Унесу дрва, почисте кућу, оперу судове, припреме ручак...

почисте кућу, унесу дрва, оперу судове, кад не могу да спреим да једем оне ми припреме ручак. Нуде ме и да ме купају, али ја још сама могу“, задовољна је 81-годишња Словенка.

Служба „Помоћ у кући за старе“ има 11 запослених геронтодомаћица које иду на терен свакодневно подељене у четири тима. Служба пружа услуге и за четворо деце са сметњама у развоју са којима раде две неговатељице.

„Пун капацитет службе са овим бројем радника би био 100 посета недељно, тако да

бисмо имали још места за нове кориснике. Међутим, док нам се не реши питање возила не можемо да их прикључујемо због тога што спајамо терене када немамо четири аута. Надамо се да ће се то ускоро решити“, каже руководилац службе Милена Станишић. Подсећа да се сви који желе да поставе корисници ове услуге обратe Центру за социјални рад у Чајетини, који ће након изласка на терен одлучити да ли подносиоци захтева испуњавају одређене критеријуме.

Д. Росић

Сретен на Крстовдан одстрелио 23. вука

„Вукови су велики изазов, јер у ловишту ништа није теже одстрелити. Треба их хранити, саживети се са њиховим доласцима и одласцима, пратити им кретање”, каже популарни златиборски ловац Тица

Познати златиборски ловац Сретен Јовановић учествовао је и ове зиме у традиционалном лову на вука. Он је мајстор да надмудри ову опрезну животињу.

Глуво доба ноћи, ветар и снег, минус 20 код ловачке чеке на Крсту. Чекање да се коначно појави вук, који проверава да ли је безбедно прићи остављеној храни. У чеки ловац пази да не направи ни најмањи покрет који ће звер са најосетљивијим чулима осетити. И тако све док вук не попусти. Овако је три године свог живота провео ловац Сретен. Одрицање и непреспаване ноћи донеле су му 23 одстрелена вука у ловачкој каријери дугој више од 50 година. Последња два примерка за рекордну листу одстрелио је у јануару 2017.

„Вучицу сам одстрелио 13. јануара око 22 часа сам, уочи српске Нове године, по јако лошем времену. Једва сам то одрадио, али је погодак био баш прави. Била је сама. Имао сам велико стрпљење, пуних пола сата смо се надмудривали, јер

је она била узнемирена. Ветар је у снежној ноћи дувао, све је ишло њој на руку осим – мене. Вука сам одстрелио на Крстовдан 18. јануара ујутру око пет сати, а чекао сам целу ноћ. Дошао је да ми честита славу и – изгубио је главу. Одстрелио сам их са два метка 7 мм ‘магнум ремингтон’ испаљена из карабина крагујевачке ‘заставе’, прича он.

Популарни Сретен Тица је наставио породичну традицију бављења ловом уз оца, стрице и дедове. Понекад иде у лов и на осталу дивљач, али су му вукови највећи изазов. Једини

је одстрелио белог вука и све своје трофеје је давао за излагање на изложбама. За 12. одстреленог вука добио је карабин од општине Чајетина 1998. године. Страст коју осећа још од када је одстрелио прва два вука и даље га мотивише.

„Прва два вука сам одстрелио 1982. године, пет – шест дана после прве хајке. Први пут сам их видео, први пут пуцао и оба сам одстрелио једним метком. Тако се десило, али нисам пуцао карабином већ сачмом. То ме је повукло и ево дан данас се бавим одстрелом. Нисам стао, и не би требало да станем још,

јер ми је то једно велико опредељење, само да ме послужи здравље и вид”.

Док прича о својим доживљајима, осећа се да овај искусни ловац има велико поштовање према вуковима. Ипак, истиче да су и даље велика опасност, јер су поред оваца и говеда у сеоским домаћинствима угрожени и ловачки пси.

„Вукови су велики изазов, јер у ловишту ништа није теже одстрелити. Треба их хранити, саживети се са њиховим доласцима и одласцима, пратити им кретање и кад има снега и кад га нема. Претходне зиме су им ишле на руку, јер су више биле без снега, а ова зима је хладна и сурова. Вукова има, не прети им истребљење зато што их је пуно. Чим се једни одстреле, њихово место попуњавају други и задржавају се на једном простору».

Јовановићу не сметају приче осталих ловаца који сумњају у начине на који је одстрелио вукове.

„Има ту неких прича: откуд баш он, откуд све он... Али рећи ћу да кад сам год ноћио у кући, нисам одстрелио ништа. Понеку вучицу само», поручује шаљиво Јовановић и додаје да је учествовао на свих 35 Сабора ловаца на Златибору.

„Водио сам погоне, организовао, био и главни ловник. Док будем могао да се бавим ловом и крећем се, бићу, да не кажем под бројем један, али сигуран учесник свих тих манифестација. Позивам све ловце и људе добре воље да долазе на Златибор да се дружимо», поручује Сретен Јовановић, ловац са Златибора.

САБОР ЛОВАЦА СРБИЈЕ НА ЗЛАТИБОРУ

„Лов на вука“ опет без трофеја

Домаћи ловци као и гости Златибора уживали су у доброј атмосфери

Последњег фебруарског викенда традиционални „Сабор ловаца Србије“, познато ловачко окупљање, одржан је на Златибору 35. годину заредом. Надметали су се и дружили овде три дана ловци из многих наших градова. У централном догађају сабора, недељном „Лову на вука“ одржаном на теренима Муртенице, ни овог пута није било одстрела, али су ловци искористили прилику за уживање у пријатном зимском дану и заједничком боравку у природи.

Из Ловачког удружења „Златибор“ Чајетина, које је традиционално успешан организатор овог сабора, поручују да су задовољни посетом: на стрељачким такмичењима у Зови (гађању покретне, непокретне и кружне мете, глинених голубова) учествовало је 150 пуцача, на ловачком балу у хотелу „Зеленкада“ било је 180 гостију, а у недељном лову око 300 ловаца. Иако ни ове године није одстрељен вука, домаћи ловци и гости Златибора су на сабору уживали у доброј атмосфери, припреми укусног ловачког гулаша, изложби савремене опреме за лов и размени искустава, најављујући нова састајања.

M. J.

Дело ствараоца и визионара Мијаила Јевремовића

ПИШЕ: МИЛИСАВ Р. ЂЕНИЋ

Недалеко од старог хотела на Краљевој Во-ди скоро читав век зубу времена одолева омалени камени споменик чувајући успомену на двојицу знаменитих Златибораца. Давне 1924. године подиже га Ужички окружни одбор и у знак захвалности остави запис: *“Својим доброторима Мијаилу Јевремовићу и Пауну Поповићу, бившим народним посланицима, који својим заузимањем и трудом, створише данашњу имовину окружну на мирисном Златибору”*.

Поменућа окружна имовина односила се на најбољу златиборску суват Обудовицу (не Обудојевицу), која је захватала обе стране истоимене речице. Њене воде нападале су бујне испаше и служиле као појила за стоку где се годишње могло утовити 200 волова. Декорисана најбољим извором хладне планинске воде и младим боровим пошумком на узвишењу била је идеалан крајолик за градњу туристичког насеља. Увиђајући да овде нема економски јаког инвеститора да покрене било какве радове, златиборски трибуни користе углед и власт и уступају га ужичком округу у замену за мањи суват, Криву Брезу, власништво Златиборског среза.

Изгледало је да су овом трампом Златиборци изгубили најлепши и за туризам најперспективнији предео, али време ће показати да је обављен одличан посао и да је то за добробит планине срећно решење, јер је нови власник, економски моћнији и стручно оспособљенији, могао боље и више допринети њеном туристичком развоју. Кроз читав двадесети век Ужичани су то радили на обострано задовољство.

Мијаило Јевремовић, марвени трговац, политичар, рођен је 1857. године у Бранешцима код Чајетине у прилично имућној породици. После завршене основне школе у Мачкату остаје да живи са родитељима који су му омогућили да се бави профитабилним послом, трговином златиборске стоке. Отац Иван је одредио животни пут и другој двојници синова, Милана шаље на даље школовање у Београд, а Милоша оставља на имању. Политиком се почео бавити у раној младости, као члан напредне странке неколико пута биран је за председника чајетинске општине. Свако преузимање власти обележено је новим почетком просперитета варошице, градитељским подухватима и завођењем реда у свим областима општинске делатности. Био је строг и принципијелан, али правичан и неосветољубив. У сваком послу захтевао је да се поштују ред и рад, нераднике није волео и стално их је прогонио и кажњавао. Када би радног дана пронашао сељака да седи у кафани и напија се, а није дошао у варошицу да заврши неки посао, следила је оштра казна, три ноћи у апсани и три дана рада око општинске суднице. Као председник општинског суда, по закону, обавља и функцију председника школског одбора коју користи да се обрачуна са раскалашним учитељима. Мијаило се жали среском начелнику и министру просвете на учитеља Петра Протића, наводећи бројне поступке недостојне педагога. Као прво, *не жели скренути пажњу ученицима да на одморима не пуцају из пушака, а то се понавља сва-*

ки дан, јер се може десити да неко од ученика погине или се осакати. На наше усмене опомене да те опасне игре забрани, одговорио је да то није надлежност школског одбора. Затим му замера што има страст да се чешће напија и једва на ногама одржава. Четвртог новембра 1888. године напустио је наставу, напио се, а по-

том довео ученике четвртог разреда и распоредио по кафанама где су писали листе за изборе. У радне дане често иде у окружну варош и оставља ђаке да лутају око школе.

Оптужницу министру просвете завршава: *Ученици наше школе јавно у механи, пошто се из школе пусте, пију полићима ракију и пуше гуван, нападају пролазеће људе камењем, говорећи ружне и безобразне речи.* Из наведених разлога

школски одбор је упутио молбу министру просвете да Протића премести у другу школу и постави новог учитеља. Овај захтев је уважен 1. септембра 1889. године. Изгледа невероватно, али је тачно, јер велики број ученика, одмах по завршетку ове школе, одлазио је на одслужење војног рока.

Изградња неколико објеката од јавног и културног значаја везана је за име Мијаила Јевремовића. Био је иницијатор и члан организационог одбора за изградњу школа у Чајетини и Шљивовици, а са Сретеном Мићићем највише је допринео да се у варошици подигну храм Светог Архангела Гаврила и прелепа барокна чесма посвећена срећном спасењу краља Милана Обреновића у Ивандањском атентату.

Мијаило јевремовић

Група пред колибом

Врхунац политичке каријере достигао је 1898. године када је аklamацијом изабран за посланика Народне скупштине, да би убрзо постао поверљива личност председника владе Владана Ђорђевића. Крајем априла 1899. године налазио се на челу ужичке делегације, када је на Буковима хлебом и сољу и добродошлицом дочекао краљеве Александра и Милана Обреновића. Циљ доласка српског суверена у Ужице био је постављање камена темеља за хидроцентралу на Ђетињи, прву у Европи. На растанку краљ је разним одликовањима даривао заслужне и угледне личности ужичког краја, Мијаило је добио *Орден Белог орла V* реда.

Учествује у српско-турским ратовима, Балканским ратовима и Великом рату. У 58. години живота, заједно са сином Андријом, прелази Ал-

банију, учествује у борбама на Солунском фронту, одакле се враћа у чину резервног пуковника.

Мијаилов допринос развоју златиборског туризма је вишеструк, са Алексом Поповићем води акцију за подизање великог санаторијума за лечење оболелих људи од разних плућних болести, а са Пајом Поповићем успева да издејствује размену сувати између Округа ужичког и Среза златиборског са циљем да туризам на Златибору што пре крене у развој.

Товом волова на изнајмљеним суватима стварао је богатство, већ почетком двадесетог века убраја се у имућније Златиборце. Да не брине да ли ће обезбедити испаше и колико ће их на лицитацији платити, 1900. године за шест хиљада дуката, од унука рујанском сердара Јована Мићића купује суват Палисад, величине 92 хектара. Планирао је да на овим бујним пашњацима, одакле је почињала златиборска висораван, још озбиљније настави дотадашњу делатност. Планирао је да на том видиковцу, надморске висине 1.025 метара, са кога у раним јутарњим часовима поглед досеже до Овчара и Каблара на северу и

храну на којој су њихови преци одрастали. Посебан доживљај било је ноћевање у колибама где се осећао опојни мирис боровине, уранци у цик зоре и шетње до Градине, Ока или Лечића врха...

Код Јевремовића је, поред политичара и научника, често летовао и један од највећих српских песника, Јован Дучић. Узгред буди речено, ове две породице је, осим пријатељства, повезивала и трговина стоком. О Дучићевим боравцима на Палисаду упознаје нас учитељ Јеврем Чакаревић. Овај познати Ужичанин са српском војском прешао је Албанију, а са Крфа отпутовао у Француску и наставио у Ници.

Разгледајући околину овог града, маја 1917. године, у свој дневник је записао: "...Велим, за очи диван. Али он је диван зато што је украшен људском руком. Ама овај крај није здрав као код нас: Ни Букови, ни Јелова Гора, ни Гоч планина, ни Копаоник, а Златибор, шта да за њега кажем. Рећи ћу смјело да онако здрава мјеста – због воде и ваздуха – баш у свијету нема.

Тако веле и сви Срби који су били по морским лечилиштима и по Швајцарској и Алпима, по нај-

кућице у којима је живела Снежана и седам патуљака. Унутра мирис боровине који опија. Тамо на другој страни протеже се борова шума, а из ње вири једна скривена кућа. То је крај назван Краљева Вода, а ја сам становник Палисада.

Небо се чини да је тако близу, а сунце да ће пасти на ливаду. Сунце је већ у зениту, али није врућина. Омамљена сам лепотом. Огладнила сам. Баба Вида је под црепуљом испекла проју. Слатко сам ручала проју и сир. А вода? Вода какву никад у животу нисам пила. Као лед. Отвара апетит. Сваки час би јела. Мама је радосна. Увек сам волела природу, али ово је недоживљено. Кренула сам са мамом ка Краљевој чесми. Газиле смо по цвећу. Брала сам огромне букете. Дошле смо до чесме. Умила сам лице, а оно трне од хладноће. Мама ми каже да сам од јутрос за ово неколико часова боравка добила дивну свежу боју лица. Срећна сам, туберкулозу, тог баука победиће Златибор.

Била сам опет гладна. Проја се охладила, али млад кајмак и овчије млеко пријају. Баба Вида је у земљаном лонцу скувала пасуљ, без меса и запршке за себе и чобане. Нуди и нама гостима. Земљана ћаса, дрвена кашика, а место столица седимо на трношцима и у крилу држимо ћасу. Ноћ је свежа па врућ пасуљ прија. Обузима ме дремеж и одлазим у моју бомбоњеру, како сам назвала моју колибицу. Док лежим папрат шушти у сламарици и успављује. То није сан као у Београду, то је пијанство, омама. И као успаванка, поче песма зриковаца. Жао ми је да заспим, али сан брзо савлада".

Планина је била дарезљива према младој девојци, помогла јој да оздрави, да настави нормалан живот. Заборавила је брижне дане, али није Златибор, своју љубав којој се сваке године враћала. Боравећи крајем шездесетих, донела је свој дневник и предала чајетинској библиотеци на чување.

Познати ужички кафеџија Малиша Јовановић Шлањо испричао је своје здравствене проблеме из младости: "Са тешким обољењем плућа отишао сам 1911. године у Чачак код чувеног доктора Кужеља да ми утврди тачну дијагнозу и одреди терапију. После прегледа рече ми: -Дијете, ако ти се живи, немој се задржавати у Ужицу. Одмах иди на Златибор и лечи се. На Палисаду сам купио један чобански кућер у коме сам провео неколико месеци, а храну сам набављао у Јевремовића кафани. Пошто ме је Златибор излечио од тада на њему проводим свако лето".

Јевремовићев суват је 1945. године конфискован, на њему се данас налази велики део насеља Палисад. Узимајући у обзир велике заслуге овог Златиборца општинска комисија одлучује да једна улица понесе његово име, али СО Чајетина се не слаже, додељује је његовом сину. Мијаило је умро 1926. године, испуњена му је жеља да буде сахрањен на сопственом имању. ■

Ваздушна бања Златибор

до босанских планина на западу, изгради туристичке објекте.

Своје замисли остварио је у наредних пет година, када је поред породичног дома, подигао мањи ресторан и петнаестак колиба од борових брвана. Јевремовић је рачунао да ће услуге његових објеката користити две групе клијентеле, лети туристи, а с јесени и пролећа кириције.

Првих десет година овде су боравили имућнији људи, политичари, научници и књижевници, најчешће Мијаилови пријатељи. У оазу здравља стижу љубитељи романтике да уживају у даровима природе: раскошним ливадама пуних чаробних боја, пропланцима окићеним белим нарцисима, да се на изворима напију хладне планинске воде за коју су некада пастири и кириције по Златибору говорили: *Ако се напијете златиборске воде појешћете више него што један косац може данас зарадити.*

Мијаило је објекте издавао под закуп, али само угоститељима који су знали и хтели удовољити свим прохтевима захтевних гостију, а они су хтели

чувенијим мјестима за лијечење грудних болести. Јово Дучић Ерцеговац из Требиња вели: "Ко није био на Златибору тај не зна шта је здраво мјесто. Ко није јео на Палисату код Милојке Јевремовића млад кајмак са карлице и мед, тај није јео храну што болнога диже са постеље и мртва оживљава". Кад би се Златибор украсио зградама путовима и дрвећем, то би на земљаном шару било најдивније мјесто где би се човек опоравио".

У мају 1924. године у Јевремовића колибе са мајком долази млада Београђанка Даринка Пешчић, пуна оптимизма и наде да ће јој Златибор помоћи да победи тешку болест. Од првог дана, у свој лични дневник, у младалачком заносу пише о лепотама природе, љубазним домаћинима, традиционалној исхрани и становању.

Првог дана у дневник је забележила: "Радознала сам да видим свој стан. У дворишту без стаза, кроз цвеће и траву до колена прилазим колибицама збијеним као уплашено стадо. Подсећају на

Традицију чувају музиком

Разговор са браћом Теофиловић који су наступили у „Чиготи“: о њиховој каријери, посвећености, вези са Сирогојном... – Ратко води основну мелодију, Радиша другим гласом прави сагласје

Од 1994. године, када су се појавили на Радио Београду, браћа Ратко и Радиша Теофиловић постају препознатљиви по свом начину бављења музиком. Чувајући изворност и мелодију песама они чувају и традицију свог народа. Све то наилази на велики одзив код публике, не само у нашој земљи већ и у иностранству, што је показао и концерт одржан почетком фебруара у „Чиготи“ на Златибору.

■ **Песме родољубиве, љубавне, свадбарске, печалбарске... Песме као сведоци једног давног времена и живота, отргнутог од заборавља кроз мелодије које производи људски глас, које се певају на старински начин. Тако их и ви певате. Да ли сте, почињући да се бавите овом музиком, размишљали да ли су, у годинама када је рокенрол био најјачи, људи спремни за неку другачију врсту музике?**

Ратко Теофиловић: Ми нисмо, искрено, мислили да ће нам ово бити – како то зову – занимање. Ово и није занимање; ово је посвећеност! Када сте посвећени, онда идете тим уским стазама, трновитим путем, и не осећате да је то трновито и да је тешко, већ једноставно да вас песма, музика и живот води у то. Иако смо ми по професији сасвим нешто друго студирали и завршили, никад нисмо размишљали да ли ћемо ми направити каријеру, која је то врста музике... На крају, када смо кренули од етничке музике то традиционално се на крају претворило у неку врсту авангардне музике која у свету густује и по џез фестивалима.

■ **Како бирате песме које ћете објавити и колико остајете верни том првобитном извођењу?**

Радиша Теофиловић: Ми и не знамо како је у том првом, изворном извођењу. То доста ретко нађете. Ако одете на неко забачено место нећете наћи људе који могу да вам представе како то заиста зву-

чи. Чувени аустријски композитор и есејиста Шенберг је рекао: Када радио уђе у куће, музика ће изгубити своју трајну вредност. Нама је тај неки архетипски осећај и повраћај свести уназад вероватно нека асоцијација како је то некада изгледало. Користимо углавном записе Миодрага Васиљевића који је имао изванредне ноталне записе у својих 6 томова (Лесковац, Косово, Македонија, Босна, Далмација...), и из њих црпимо основну мелодију коју води Ратко, а онда на основу тога се рађа неки други глас у мени и тако се добије неко сагласје... Сматрам да

Познати дует са нашом новинарком

нисмо ништа измислили и не може се тврдити да некад раније нису постојала два брата, или отац и син, који нису ово исто певали. Онда, морамо говорити и о реформи језика. Језик је доста млађи од самих мелодија. Све то има утицај, тако да се и кроз речи и кроз мелодије осећа потпуно нека дубља свест о свему ономе о чему Ратко и ја музиком желимо да кажемо.

■ **Одржали сте велики број концерата у готово свим великим градовима на скоро свим континентима... Наступали сте у неким од најзначајнијих концертних дворана света, као што су: Кенеди центар (Вашингтон), Аула почасних гостију канадског парламента (Отава), Концертна**

дворана Чајковски (Москва), као и на великим светским фестивалима и на престижним универзитетима у САД. За сво време тако богате каријере прва награда коју сте добили била је Плакета „Витез српске музике“ коју додељују општина Чајетина. Како је то могуће?

Ратко Теофиловић: Никад нисте пророк у свом селу (смех). Не бисмо се ми бавили тиме. Мени је драго да смо добили ту награду; можда мало и претенциозно звучи за нас двојицу. Али, јако смо захвални општини Чајетина јер је то једино признање

вамо песму коју је он највише волео и то смо и урадили. Та песма је „Ти би хтео песмом да ти кажем“. Нисмо то никада певали, али после њиховог позива рекли смо само: сачекајте само сат времена да видимо да ли то можемо да урадимо, отишли смо и собу, прелистали како је то неко певао, онда смо пробали и након тога рекли да можемо.

■ **Када помињемо наступе и задовољство које је, уствари, оно право уз дружење са публиком, да ли постоји неки који због нечег посебно памтите?**

Ратко Теофиловић: Тешко је издвојити. Наступ у синагоги у Новом Саду... Пре тога у родном Чачку... Сава центар... Ми увек идемо напред, и увек постоји простор да се развијете. Све док то има – то титра у нама и живот има смисла. Сваки наступ је за нас нови испит.

Радиша Теофиловић: Сигурно ти наступи у иностранству... Канада, Јапан... Снимање плоче са Тадићем у Америци...

Ратко Теофиловић: Турнеја по Хрватској и толико усхићење публике као ретко где; толика жеља да то чују!

Радиша Теофиловић: Ми смо много пута били у Сирогојну. То је посебан амбијент и бивша директорка Зорица Златић је имала један невероватан осећај за нас и за то што радимо. И онда нас је једноставно стопила са тим амбијентом и са том средином тако да смо ми то доживљавали као неко место за наше и емотивне и духовне припреме самих концерата...

Овај концерт браће Теофиловић у организацији две библиотеке, „Чиготе“ и „Љубиша Р. Ђенић“, био је још један драгоцен тренутак који су ови чувари снова и баштине поделили са жељном публиком. Са Златибора пут их ускоро води у Швајцарску, а онда даље, где ће својим гласовима пружити неким другим људима јединствено искуство и емоције.

Мирјана Ранковић Луковић

Археолошко благо на територији Криве Реке

У организацији Библиотеке „Љубиша Р. Ђенић“, а у сарадњи са Музејом „Старо село“ у Сирогојну и Народним музејом Ужице, у чајетинској библиотеци је почетком фебруара отворена изложба „Вишовина Крива Река – некропола бронзаног и гвозденог доба“. Њени аутори су Љиљана Мандић, Светлана Ђалдовић и Зоран Домановић.

За све оне који желе да сазнају нешто више о прошлости свога краја значајна је ова изузетно занимљива, интригантна и едукативна изложба о првим грађевинама за становање на подручју Криве Реке у периоду од другог до шестог века п. н. е. Истраживања су вршена у два наврата: 1952. и 1974. године, а овај локалитет је уједно и прво археолошко истраживано подручје Златиборског округа. Истраживање је поново настављено тек у прошлој години.

„У оквиру заједничког пројекта који је финансирало Министарство културе, као програм Музеја „Старо село“ Сирогојно, стручна екипа Народног музеја из Ужица заједно са колегицом Светланом Ђалдовић као етнологом,

кренула је у та теренска истраживања“; прича за „Златиборске вести“ мр Љиљана Мандић, музејски саветник ужичког музеја. „Тим истраживањима су претходили случајни налази и велики број хумки на Вишовини. Тај број је близу двадесет. Многе су биле оштећене, а истражено је око седам у тој кампањи 1952. године од стране академика Драге Гарашанин.“

Седамдесетих година, као резултат сондажних истраживања на локалитету Градина где су нађени остаци у сухозиду, закључено је да је то место било насеље људи који

су Вишовину користили за своја гробља. Оно што је нађено у гробовима има значај европских размера јер је реч о карактеристикама одређених занимања становника бронзаног и гвозденог доба, о њиховој материјалној али и духовној култури која се огледала у начину њиховог одевања, украшавања, прављења оружја, кроз обреде сахрањивања и слично. „Материјална култура је углавном нађена у гробовима, било да се ради о спаљеним гробовима или касније скелетним гробовима. Била је то керамика, и изузетан накит... Скре-

нула бих пажњу да су то раритети у европским размерама, како за бронзано, тако за метално доба“, додаје Љиљана Мандић.

Намера аутора изложбе је да на широку публику пренесе интересовање и приближи прошлост краја из кога потичемо, а сходно томе биће написана и монографија.

„Верујем да ће многи житељи територије општине Чајетина први пут сазнати шта се то налази на њиховој територији, какво археолошко благо! Јер, заиста, помоћу оваквих налаза ви можете доћи до многих сазнања и када је у питању сама етнологија и уопште начин живота становништва које је живело пре овог, на истом простору“, истиче етнолог Светлана Ђалдовић, иначе в.д. директор Музеја „Старо село“.

Када се размишља о прошлости овога краја, аутори нас подсећају да је, на пример, село Сирогојно надалеко познато по плетљама, а ткање је веома стари занат. Да је ово било и једно од занимања жена у периоду металног доба, говоре налази пршљенака на некрополи Вишовина.

М. Р. Луковић

Минијатура на зрну грашка

Поводом Међународног дана матерњег језика 21. фебруара у Библиотеци „Љубиша Р. Ђенић“ организована је изложба „Минијатура на зрну грашка“ аутора др Дејана Вукићевића. Изложбена поставка обухвата књиге микроиздања које су део збирке минијатурне књиге Народне библиотеке Србије.

Да би књига била категорисана као микроиздање, њене граничне димензије морају износити 100 x100 x100 мм. У фонду старе, ретке и минијатурне књиге Народна библиотека Србије има тренутно око 300 наслова међу којима су највише дела на српском, руском, француском, словеначком, мађарском, немачком и чешком језику, а реч је о белетристици, збиркама поезије, манифестима, монографијама, речницима. Ту је Његошев „Горски вијенац“ на српском и мађарском, песме Едгара Алана Поа на француском, кратке приче Мирослава Јосића Вишњића и друго.

Такође је занимљив Ратни манифест цара Франје Јосифа из 1914. који има димензије 24x22 милиметара и спада у ултра-микро-мини књиге, где припадају још две немачке књиге димензија 6x6 милиметара: једна је објављена 1959. године поводом 500-те годишњице Гутенбергове штампарије, а друга поводом Олимпијских игара у Минхену 1972. Књиге из тог фонда толико су минијатурне да се не могу читати голим оком већ уз помоћ лупе.

Иначе, традиција штампања минијатура стара је колико и књига. Марија Антоанета је, на пример, желела књигу која може стати у рукавицу те је и подстицала њихову производњу.

М. Р. Л.

У циљу унапређења квалитета живота старих особа на подручју општине Чајетина Удружење грађана „Златиборски круг“ у сарадњи са Удружењем пензионера општине Чајетине пре више од три године осмислило је пројекат оснивања Клуба за старе. Захваљујући томе, у просторијама Удружења пензионера у Чајетини опремљен је простор како би наши најстарији суграђани квалитетно и креативно проводили слободно време.

Клуб за старе је право место где пензионери могу да се окупљају и друже. Осим стандардних садржаја, попут библиотеке која за сада има око 500 наслова и редовног дружења средом увече на фолклору, у овим просторијама се праве планови за излете, генерацијска дружења, али и различите акције које се организују у циљу пружања помоћи пензионерима са веома ниским примањима. Осталим данима, у зависности од расположења, организују се забавне и едукативне радионице. Дружење, кажу пензионери, им много значи, јер им дани лепше пролазе у друштву и додају да ништа не боли као самоћа, па би оваквих клубова требало да буде и више. У свим активностима корисници се међусобно помажу, а често само организују књижевне вечери, прославе рођендана и празника, игранке и излете а неретко се организују и једнодневни излети.

Отварање клуба – пун погодак

У просторијама Клуба за старе у Чајетини пензионери имају прилику да се друже, играју друштвене игре, читају књиге и дневну штампу, гледају телевизију и прикључе некој од секција или радионица. Председник Удружења пензионера Славко Пантовић каже да је отварање клуба био пун погодак, што потврђује добра посећеност и интересовање наших старијих суграђана.

„Са поносом могу да кажем да у клуб долазе људи из Криве Реке, Мачката, Шљивовице, са Златибора, из Чајетине... Они овде могу

Рођендани, књиге и „ужичанка“ у Клубу за старе

Нашим пензионерима клуб много значи,
кажу да им дани лепше пролазе у друштву,
а да ништа не боли као самоћа.

– Пензионерски дочек православне Нове године

да се одморе, освеже и сачекају превоз, када због различитих медицинских или административних разлога долазе у Чајетину. Просторије клуба се користе потпуно бесплатно, не само када је реч о дружењу већ и уступању простора за лекарске прегледе. У просторијама клуба организовали смо и дочек православне Нове године, где су се окупили пензионери из скоро свих месних заједница“, додаје Пантовић.

У просторијама клуба сваке среде окупљају се љубитељи фолклора. То је, како кажу, већ дало позитивне резултате, јер су се чајетински пензионери показали као најумељанији на дружењима која често посећују.

Секретар удружења Милија Јездимировић истиче да је финансијско стање у удружењу ста-

билно, првенствено захваљујући локалној самоуправи која из буџета издваја значајна новчана средства, али и захваљујући чланаринама пензионера. Он додаје да у општини Чајетина тренутно има око 2.800 пензионера, од којих су 800 чланови удружења.

О значају постојања Клуба за старе неки од редовних посетилаца рекли су:

„Долазим бар једном седмично. Волим да свратим, волим да попричамо. Добије се нешто и од штампе да се понесе у село, да људи виде да о њима неко мисли. Они који не долазе воле да им се пренесе шта се дешава“, каже Веселин Пишчевић из Семењева.

„Кад год се нешто организује у Клубу за старе, ја сам ту. Кад год могу долазим због мојих пријатеља и другарица, углавном по-

недељком и петком. Често узимам књиге за читање, скоро да сам све прочитала, јер сам члан библиотеке у Чајетини и један од бољих читалаца“, додаје Милунка Јаковљевић из Чајетине

„Ја долазим макар два пута седмично. Средом редовно на фолклор, јер после инфаркта лекар ми је рекао да је играње ‘ужичанке’ најбоља терапија“, са осмехом каже Вера Млађеновић из Чајетине и додаје да поред тога прослављају и рођендане. „Припремимо вечеру и проведемо се много лепо. Организујемо и књижевне вечери, забаве... Сви који хоће и имају драгу вољу ја их молим да дођу, да виде како је лепо. Они нису свесни шта пропуштају. Нико им не тражи никакву накнаду, никакву елеганцију. Могу да дођу кад год хоће. Ту ће увек бити неко да са њима поприча“,

Добар амбијент, добри људи

Драгољуба Антића са Златибора затекли смо како игра шах. Каже да га ова игра опушта. Он већ седам година учествује на олимпијади трећег доба и увек се такмичи у шаху. Каже да није важно победити, већ учествовати. О дружењу у клубу каже: „Скоро смо имали дружење у Краљеву. Било је идеално. Добар амбијент, добри људи. Све су овде јако добри људи са којима сарађујемо. Ми то често организујемо. Виђамо се, стално смо у контакту“.

„Постојање Клуба за старе је веома битно, не може боље бити. Многи исто тако мисле, јер не би долазили да није тако. Ја долазим овде сваку среду увече, гледам како играју. Дружимо се. Највише волим кад негде идемо. Све сам обишао са пензионерима“, каже Радосав Дабић из Алиног Потока.

Клуб за старе и у наредном периоду радиће на томе да се стари и усамљени суграђани друже, уче, информисају и користе услуге у складу са понуђеним активностима и личним склоностима. Лепо време које доноси пролеће створиће могућност одласка на оближња излетишта као и друга интересантна места широм Србије.

Драгана Росић

Оdboјкашице рутински до новог тријумфа

Оdboјкашице «Златибора» без већих проблема дошле су до 11. победе у Другој лиги Запад у исто толико мечева. Чајетинке су на свом терену савладале «Путеве Трендтекс» из Пријепоља са 3-0 (25-14, 25-14, 25-13), наставивши сјајан низ резултата у првенству. До новог тријумфа дошле су и пионирке ОК «Златибор». Четврта узастопна победа у 2017. години остварена је на гостовању екипи «Прибоја» са 3-1 у сетовима.

И. Ј.

Петица „Златибора” против „Полета”

Фудбалери «Златибора» победили су «Полет» из Љубића резултатом 5:0 (полувреме 2:0) у пријатељској утакмици на терену са вештачком травом на Златибору. Стрелци су били Цветковић, Томашевић, Божовић (два пута) и Ђаковац, а голман Далибор Дивац је одбранио пенал при резултату 2:0.

Ово је била пета утакмица екипе Владимира Мудринића у оквиру зимских припрема, а трећа победа, уз по један реми и пораз. У првом колу пролећног дела Српске лиге Запад «Златибор» ће гостовати екипи «Јединства» у Ужицу, а на половини такмичења налазе се на 14. месту са 15 бодова.

И. Ј.

Мирко Петровић нови генерални секретар Спортског савеза

На седници Спортског савеза општине Чајетина за новог генералног секретара изабран је прослављени атлетичар Мирко Петровић. Он ће наследити Бранка Шкодрића који је претходне четири године обављао ову функцију.

«Ово је веома одговорна функција, захваљујем се општини и људима из клубова који су ме изабрали. Предстоји ми тежак посао да заменим Бранка Шкодрића, који је пре пар година понео признање Спортског савеза Србије за најуспешнијег генсека – каже Петровић.

Зоран Удовичић реизабран је на функцију председника чајетинског Спортског савеза.

«Могу да обећам да ће се Савез трудити да у наредном четворогодишњем периоду обезбеди услове за још боље функционисање клубова у Чајетини. Тренутно бројимо 16 чланова, а има још неколико пријава за чланство. Што се финансија тиче, вреди истаћи да је буџет за спорт у општини 2012. године, када је савез почео с радом, био пет милиона динара, а претходне године непуних 30 милиона. Ове године је буџетом општине планирано 25 милиона. Постоји шанса да се та средства увећају ребалансом, јер тренутни пласман кошаркашког

клуба захтеваће већа средства, одбојкашице су већ извесно избориле пласман у виши ранг, а ту су и фудбалери «Златибора» који играју српсколигашки ранг. Наравно, ту има и успеха у индивидуалним спортовима

Мирко Петровић

ма – рекао је Удовичић, најављујући и могућност да се ове године одржи избор за најбољег спортисту, тренера и клуб.

За потпредседника савеза изабран је Станко Брашанац, а осим њега и председника Удовичића, у Управном одбору су још: Александар Илић, Владан Луковић, Оливер Лазаревић, Никола Кутлешић и Бранко Шкодрић. У надзорном одбору су Александар Кораћ, Милан Стаматовић и Радосав Јелисијевић.

И. Јанковић

Зип лајн нови садржај у Ски центру „Торник”

У Ски центру «Торник» недавно је пуштен у рад нови садржај, зип лајн, који ће бити доступан посетиоцима током читаве године.

«Зип лајн је отворен око новогодишњих празника, али је у правом смислу пуштен у рад тек почетком фебруара, јер су временски услови то дозволили. Зип лајн је дужине од око 150 метара, у висини има око 15 метара – каже Бранко Благојевић, руководилац овог ски центра који је у саставу ЈП «Скијалишта Србије».

Овде су задовољни овом зимом, временски услови су скијању ишли на руку.

«С оснежавањем смо почели у новембру, све стазе раде пуним капацитетом. Задовољни смо количином снега, верујемо да ће га бити довољно до краја сезоне – додаје Благојевић.

На Торнику ће се, као и на осталим скијалиштима у Србији, одржати још два «Топ ски викенда» с попустима на ски карте. Након овог у последњој недељи фебруара, термини су од 9. до 12. марта и од 30. марта до 2. априла.

И. Ј.

За кошаркаше „Златибора” седам корака до Прве лиге

Кошаркаши „Златибора” седам кола пре краја такмичења у Другој кошаркашкој лиги Србије налазе се на другом месту које их води у виши ранг. Тим из Чајетине сигурно ће се пласирати у Кошаркашку лигу Србије уколико упише све победе до краја првенства, места за рачунице има и у случају једног или два пораза, а распоред је повољан.

„Златибор” после 19 кола има скор 15/4 и на другом је месту иза „Војводине”, која има две победе више. После утакмице с «Пролетером» који је трећи, следећи противник Чајетинаца је четвртопласирани „Раднички 1950” из Крагујевца. Победе изабраника Душана Радовића против директних конкурената у великој мери приближавају клуб пласману у Кошаркашку лигу Србије..

После гостовања «Пролетеру» КК „Златибор” дочекује „Раднички 1950”, једну од три екипе од којих су изгубили у такмичењу, поред „Војводине” и „Напре-

ка” из Алексинца. Крагујевчани, као и поменути „Напредак Босфорус”, имају најмање простора за кикс, пошто су већ доживели шест пораза и сваки нови неуспех ће их оставити без КЛС. На утакмици у Крагујевцу „Раднички” је победио са 80:75, а најбољи у тријумфу био је Никола Костић са 19 поена.

Занимљиво да последњих шест кола „Златибор” игра са тимовима из доње половине табеле, које је победио у првом делу првенства. Ипак, тренутно другопласирани тим првенства не очекује лак посао, јер ће тимови тимови попут „Плане”, „Младости”, „Колубаре” и „Ртња” имати мотива с обзиром да постоји могућност да ће се борити за опстанак. Последњу утакмицу на домаћем терену „Златибор” игра против „Јагодине”, а остаје да се види да ли се пласман у КЛС може славити на тој утакмици или у последњем колу у Смедеревској Паланци.

Пораз у Зрењанину

У дерби утакмици 19. кола против трећепласираног „Пролетер Нафтагасом” 25. фебруара у Зрењанину кошаркаши „Златибора” претрпели су пораз 70:74 (30:42). Иако су утакмицу добро почели и имали предност од седам поена после прве четвртине, наши играчи су у другој сасвим стали убацивши само четири док су примили 23 поена. Након полувремена кренуло је на боље и трећи период игре добили су са 12 разлике, али је завршница припала „Пролетеру” који се на табели овим успехом на само једну победу приближио другопласираном „Златибору”. Гости нису успели да казне ни то што су домаћини у шуту за три поена било изузетно слаби (само 2 успешна од 23 покушаја).

Кристална дворана у Зрењанину, гледалаца 1.100, судије Савић, Ђорђевић, Влаховић.

„Пролетер Нафтагас”: Атанацковић 15 (једна тројка), Ламбић 17, Суботић 1, Бурић 12, Сућов 2, Лалић 13 (једна тројка), Вицо, Дугошија 2, Врзина, Дрекић, Божовић 10, Обреновић 2.

„Златибор”: Тмушић, Мукановић 11 (једна тројка), Ђуричић, Брашанац, Станисављевић, Јевђић 9 (једна тројка), Којић 12 (три тројке), Вулић 15 (две тројке), Смолковић 6, Марић 4, Радић, Мандић 13 (једна тројка). **М.Ј.**

Распоред:

Златибор – Раднички 1950	4. 3. 2017.
Плана – Златибор	11. 3. 2017
Златибор – Срем	18. 3. 2017.
Златибор – Колубара ЛА 2003	25. 3. 2017.
Ртањ – Златибор	1. 4. 2017.
Златибор – Јагодина	8. 4. 2017.
Младост – Златибор	22. 4. 2017.

М. Јевремовић

„Златибор Ере” одбранили титулу на турниру ветерана

У дворани „Спортског центра Чајетина” одржан је трећи по реду Међународни кошаркашки турнир ветерана, у категоријама старијих од 45 и старијих од 35 година.

Састав „Златибор Ере” (45+): Ђуричић, Марић, Сапун, Џамбић, Павловић, Милојевић, Јајчанин, Пејић, Јанковић, Савић (тренер Видан Богићевић) одбрали је титулу освојену прошле године, савладавши „Никшић” (Маројевић, Радуловић, Миличић, Гајовић, Радуловић, Љешковић, Николић, Радусиновић, Тадић, тренер Ђокица Николић) и „Нови Београд” (Нишевић, Милошевић, Гочевић, Драшкић, Савић, Топић, Миљевић, Батестин, Лопичић, тренер: Милан Павковић).

У категорији 35+ најуспешнија је била екипа „Ваљева” (Радомир Симић, Бојан Ђњато, Славко Гавриловић, Аца Симић, Мишко Планојевић, Аца Дамјановић, Бранко Глушац, Машан Вукосављевић, тренер Слободан Ђерић), која је остварила све три победе. Друго место припало је екипи „Златибор Ере 1” (Пантовић, Радовић,

Чумић, Рајевац, Зечевић, Савић, Крчевинац, Никола Мићевић, Марко Старовла, тренер Оливер Марић), док су треће место заузеле „Златибор Ере 2” (Недовић, Јајчанин, Јовановић, Вучинић, Гавриловић, Самарџић, Продановић, тренер Миодраг Димитријевић) Четврто место заузео је требињски „Леотар” (Перо Марић, Душко Марковић, Жељко Шулић, Миодраг Грујичић, Бранко Зотовић, Дражен Шергт, Веселин Бердовић, Александар Вујић).

За најбољег играча турнира у категорији 35+ проглашен је Радомир Симић из Ваљева, док је Зоран Маројевић из Никшића најбољи у категорији 45+. Награде су уручили бивши кошаркаши „Ужица” Милан Секулић, Драган Ђурковић и Ненад Рабасовић. У ревијалном делу наступиле су ветеранке ужичког „Плеј офа” и „Златибора” (Мира Вирић, Ана Сапун, Софија Павловић, Биљана Никовић, Жана Жиловић, тренер Гвозден Рајовић). Дугогодишња пауза у већој мери се одразила на Чајетинке, које су изгубиле са 39-15. **И. Ј.**

Фудбалски камп Црвене звезде и ове године на Златибору

Фудбалски камп Црвене звезде ове године одржаће се четврти пут на Златибору, други у Термама Чатеж у Словенији, а девети пут на Јахорини. Златибор је поново изабран јер има одличне услове, на њега долази велики број спортских екипа, а ова планина постала је база свих српских спортиста.

„Нови терен је у завршној фази и ми се надамо да ћемо и њега имати у употреби за ову фудбалску сезону. Општина Чајетина и Спортски центар, уз помоћ Министарства туризма, граде тај стадион и могу рећи да је већи део посла урађен. Завршни радови крећу на пролеће како би до лета било све урађено“, каже Никола Смиљанић, директор Спортског центра Чајетина.

Смиљанић додаје да су искуства са ранијих кампова веома добра и да на Златибор сваке године долази све више учесника школе фудбала.

„Ми се трудимо да будемо добри домаћини, како Звезде тако и свим клубовима који изаберу Златибор за

припреме. Код нас је све већи број прволигашких екипа које се припремају, и домаћих и из земаља у окружењу. Утисци свих спортиста који бораве на Златибору заиста су добри, кажу да овде имају све потребне услове“, наглашава Никола Смиљанић.

Поред спортске стране, где се траже будуће фудбалске звезде, овакви кампови имају и туристичку страну, јер на њега долазе деца са четири континента, из преко 30 земаља света.

„Црвена звезда већ дужи низ година ради кампове, а у последње

две године сконцентрисани смо на три места – Златибор, Јахорину у Терме Чатеж. Изузетно смо задовољни овим камповима и надамо да се ће они трајати још много година“, каже Предраг Турина, пословни директор омладинске школе ФК Црвена звезда.

И Словенци имају позитивна искуства са Звездиним фудбалским кампом. Први је одржан прошле године у Термама Чатеж. „За прву годину били смо пријатно изненађени бројем учесника. Дошао је 21 дечак и још толико родитеља. Ове године

очекујемо преко 50 учесника кампа. Ми градимо још једно игралиште, што ће бити додатни беневит за све“, каже Боштјан Корен, организатор Звездиног кампа у Словенији.

Циљ кампова је да дечаки пронађу свој пут ка Звезди, а то им је једно и јединствена прилика да буду тестирани најсавременијим методама моторичких способности и морфолошких катактеристика. Кроз камп Црвене звезде до сада је прошло око 900 дечака из више од 30 земаља света са свих континента сем Јужне Америке. **Н. Целебџић**

Девета победа кадета „Златибора“

У 14. колу Међурегионалне лиге Центар кадети КК «Златибор» савладали су на свом паркету екипу «Ивањице» са 81-73, остваривши другу овосезонску победу над овим ривалом, укупно девету у првенству.

КК Златибор: Ивановић, Млађеновић, Милекић 17 п. 7 ск, Бјеличић 7 п. 7 ск, Јоксимовић 13 п. 11 ск, Гавовић 13 п. 7 ск, Сапун 12 п. 6 ск, Лојаница, Терзић 2, Јанковић 17 п. 5 ск. Тренер: Владан Калоперовић

КК Ивањица: Веђић 19, Радуловић 2, Карапанчић 13, Главинић 5, Ненадић 4, Вујовић, Јаковљевић 2, Гројић 22 п. 5 ск, Нешковић, Милосављевић, Маричић, Ђурашевић 6 п. 10 ск.

Пионири КК «Златибор» поражени су на свом паркету од

екипе «Прибоја» са 67-66, иако су водили до завршна два минута меча, а после трећег периода имали чак 14 поена разлике.

КК Златибор: Станић, Тучковић, Лојаница, Вученовић, Млађеновић, Весовић, Љу-

бојевић, Ивановић, Грбић, Пећинар, Ристивојевић, Јоксимовић.

КК Прибој: Тошић, Миковић, Нолевски, Тошић Д., Алајбеговић, Томановић, Кладник, Јановић, Јањушевић, Целовић).

М.Ј.

**ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ**

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН
ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА

Издавач

Агенција за издавачку делатност
и маркетинг „Мали Ђира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Нада Целебџић
Иван Јанковић
Мирјана Ранковић Луковић
Драгана Росић

Штампа:

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

069/855-00-65
e-mail: pressnada@gmail.com

ISSN-2406-2405

Билтен финансира општина Чајетина

Шампионски поход Милоша Пендића, атлетичара АК „Чајетина”

На дворанском првенству Србије Милош Пендић, кога тренира Мирко Петровић,
постао двоструки државни првак: на 1.500 и 3.000 метара

Две титуле државног првака у атлетици стигле су почетком фебруара у нашу општину. Њима се окитио двадесетшестогодишњи Милош Пендић, пореклом из Рашке, који већ две године тренира за АК „Чајетина”.

Милош је члан атлетске репрезентације Србије и до сада је освојио многе медаље. Од прошле године државни је првак на 3.000 метара на стази, трећи на 5.000 метара и освајач бронзане медаље на Првенству Балкана у Румунији. Учествовао је и побеђивао на многим уличним тркама. Ове године постао је дворански државни првак у дисциплинама на 1.500 и 3.000 метара, а ово престижно такмичење одржано је у Београду 4. и 5. фебруара, на коме су учествовали најбољи атлетичари из Србије. Милош је једини је спортиста из Чајетине који је на МОСИ игарама освојио две златне и једну бронзану медаљу.

„Прошле године победио сам буквално неочекивано, јер сам био повређен две и по године, а учествовали су само најбољи. Међутим, захваљујући доброј сарадњи са мојим тренером, успех је стигао на 3.000 метара. И сада

Милош је члан атлетске репрезентације Србије и до сада је освојио многе медаље

сам постигао да будем и дворански државни првак, заиста сам пресрећан”, каже нам Милош Пендић и додаје да га тек очекују озбиљне припреме и освајање нових медаља.

Идеја да он тренира за АК „Чајетина” родила се на припремама на Златибору, када је радио са Мирком Петровићем. Тада је све и почело, а Милош се нада да ће

имати свесрдну помоћ локалне самоуправе како би имао припреме од месец дана, колико је потребно да се врхунски спортиста спреми за велика такмичења.

Мирко га тренира већ две године и каже да је Милош веома вредан и радан атлетичар. Талентован, уз добар тренинг је веома напредовао.

„Већ после годину дана тре-

нинга постао је државни првак на 3.000 метара, што је изузетно добар резултат. И то говори да смо на правом путу за наредна балканска и европска такмичења. Наравно, још доста има се ради, али у будућности очекујем још боље резултате од њега”, каже Мирко Петровић, тренер АК „Чајетина”.

Иначе, наш атлетски клуб и убудуће очекује помоћ од општине Чајетина, како би овај клуб, који броји 10 чланова, постигао још боље резултате. И како би шампион ових простора Милош имао прилику да учествује на значајнијим европским такмичењима.

Овог државног првака у априлу очекују припреме на Златибору, где ће се припремати са репрезентацијом. А из клуба се надају да ће припреме бити мало дуже, пошто професионалном спортисти није довољно само 15 дана припрема за предстојећу сезону.

У наредном периоду, током летње сезоне, Милоша већ у јуну очекују квалификације за Куп Србије, затим државно првенство, Балканско првенство и многи митинзи који су у програму Атлетског савеза Србије.

Нада Целебић